

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 29 Δεκεμβρίου 1938

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 488

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

- Α. Ν. 1539. Περί προστασίας τῶν Δημοσίων κτημάτων. 1
 Β. Ν. 1540. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ
 διοικήσεως τῶν Δημοσίων κτημάτων νομοθεσίας. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1539. 1938

Περί προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπε-
 φασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπασαί αἱ κείμεναι διατάξεις περὶ δημοσίων κτημά-
 των καὶ περὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων ἐν γένει ἔχουσιν ἐφαρ-
 μογὴν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τοῦ Δημοσίου μόνον ἐφ'
 ὅσον δὲν ἀντίκεινται πρὸς τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ παρόν-
 τος νόμου.

2. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρ-
 μογὴν διὰ πάντα τὰ κίνητα κτήματα τοῦ Δημοσίου, ἀδιαφό-
 ρως ἂν ταῦτα διαχειρίζονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων
 Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὑφ' ἑτέρων
 Ὑπουργείων ἢ ἄλλων Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν.

3. Ὡς ἀκίνητα κτήματα τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατά-
 ξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2, νοοῦνται καὶ τὰ
 ἀκίνητα κτήματα τῶν διαλελυμένων Μονῶν, τὰ περιελθόντα
 καὶ ἀνήκοντα εἰσέτι εἰς τὸ παλαιὸν Ἑκκλησιαστικὸν Ταμεῖον.

4. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν δημοσίων κτημάτων
 τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ τοὺς
 σκοποὺς τοῦ ἀγροτικοῦ ἐποικισμού δὲν ἐφαρμόζονται αἱ δια-
 τάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν ἂν πρόκειται περὶ δημοσίων
 κτημάτων ἀναληφθέντων πρὸς διανομὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου
 Γεωργίας κατὰ τὸ ἄρθρον 111 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, δι' ὃ
 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν τῶν ἄρ-
 θρων 25 ἕως 32.

5. Ἐξαιρετικῶς ὡσαύτως προκειμένου περὶ δασῶν μερικῶς
 δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ χορτολιθαδικῶν ἐδα-
 φῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουρ-
 γείου Γεωργίας δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν §§ 1 ἕως
 6 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ τῶν ἄρθρων 26 ἕως 32 τοῦ παρόντος
 νόμου.

6. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἐφαρμόζον-
 ται προκειμένου περὶ ἀμφισβητήσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ

Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ἀφορώσων κτήματα ἐκ τῶν ἐν τῇ προ-
 ηγουμένῃ παραγράφῃ 5 μνημονευομένων.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν ἀδικοπτότων καὶ τῶν δημοσίων κτημάτων ἐν
 γένει νομεὺς θεωρεῖται τὸ Δημοσίον, στω καὶ ἂν οἰδεμίαν
 ἐνέργησεν ἐπ' αὐτῶν πράξιν νομῆς.

2. Νομὴ παρὰ τρίτου θεωρεῖται ἀσκουμένη α') ἐπὶ τῶν
 δασῶν, τῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ
 τῶν χορτολιθαδικῶν ἐδαφῶν μόνον διὰ τῆς, κατὰ τὰς ἐκά-
 στοτε ἰσχυροῦσας διατάξεις βάσει ἀδειῶν τῆς δασικῆς ἀρχῆς,
 ὑλοτομίας ἢ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ὡς ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων,
 β') ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀγροτικῶν κτημάτων μόνον διὰ τακτικῆς
 καλλιέργειας καὶ γ') ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων καὶ λοιπῶν ἀστικῶν
 ἀκινήτων μόνον δι' οὐσιωδῶν δομικῶν ἢ ἄλλων παρεμφερῶν
 ἀστικῶν πράξεων.

Ἡ βοσκὴ καὶ μόνον ἐπὶ δημοσίων κτημάτων δὲν θεωρεῖται
 ὡς νομὴ τοῦ ἀκινήτου, δύναται ὅμως αὕτη νὰ θεωρηθῇ ὡς
 ἄσκησης οἰονοεῖ νομῆς δουλείας βοσκῆς συντρεχουσῶν τῶν νο-
 μίμων προϋποθέσεων. Προκειμένου, εἰδικῶς περὶ δημοσίων δα-
 σῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαδίων καὶ χορτο-
 λιθαδικῶν ἐδαφῶν οὐδέποτε ἡ βοσκὴ θεωρεῖται ὡς πράξις νο-
 μῆς ἢ οἰονοεῖ νομῆς δουλείας βοσκῆς.

3. Μόνῃ ἢ ὑπαρξίς οἰουδήποτε τίτλου δὲν θεωρεῖται καὶ
 ἐαυτὴν ὡς διακατοχικὴ πράξις.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐν τῇ περὶ νομῆς δικῇ ἰδιωτῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ
 τούτου κατὰ ἰδιωτῶν ἐξετάζεται ἡ προταθεῖσα ἔνστασις τῆς
 κυριότητος ἢ ἄλλου ἐμπραγμάτου δικαιώματος.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 2 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 629 τῆς
 Πολιτικῆς Δικονομίας δὲν ἐφαρμόζονται ἐν τῇ προκειμένῃ
 περιπτώσει.

3. Ἡ νομὴ δὲν ἐπιδικάζεται εἰς τὸν ἐνάγοντα ἰδιώτην, ἐφ'
 ὅσον τὸ Δημοσίον ἤθελεν ἀποδείξει εἴτε ἰδίαν αὐτοῦ κυριότητα
 εἴτε ὅτι ἡ κυριότης δὲν ἀνήκει εἰς τὸν ἐνάγοντα.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ
 τῶν ἐκκρεμῶν δικῶν. Ἡ ἔνστασις τῆς κυριότητος δύναται νὰ
 προταθῇ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν ἐπροτάθη κατὰ
 τὴν πρώτην συζήτησιν.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων δικαιώματα τοῦ Δη-
 μοσίου εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται παραγραφῇ.

2. Παραγραφὴ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτου
 κτήματος ἀρξάμενη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νό-
 μου οὐδεμίαν νόμιμον συνέπειαν ἔχει, ἂν αὕτη δὲν συνεπληρ-
 ρώθη μέχρι τοῦδε κατὰ τοὺς προεσχύσαντας νόμους.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς ἔναντι τοῦ Δημοσίου ἐπὶ ἀκινήτων δίκας τὰ Δι-
 καστήρια ἔχουσι δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ διατάσσωσιν

οἰκοθεν καὶ διεξάγῳσιν ἀποδείξεις πρὸς ἀνέυρεσιν τῆς ἀπὸ λυτοῦ ἀληθείας μὴ δεσμευόμενα, ὡς πρὸς τοῦτο, ἐξ ἀκυροτήτων ἢ ἀπαρδεύτων.

Ἄρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 980 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας περίληψις κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ Δημοσίου, ὡς κατόχου, οὐδὲ κατὰ τῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ κατεχόντων ἢ διαχειριζομένων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκποινηθῇ εἰς αὐτὸ ἢ κατασχετήριος ἐκθεσις καὶ τὸ πρόγραμμα πλειστηριασμοῦ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῶν.

Ἄρθρον 7.

Κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲν χωρεῖ πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν, αἱ δ' ὑφιστάμεναι ἐκκρεμαῖς περὶ προκλήσεως δικαίως καταργοῦνται.

Ἄρθρον 8.

1. Πᾶς ἀξίων δικαίωμα κυριότητος ἢ ἄλλο, πλὴν τῆς νόμῃς, ἐμπράγματος δικαίωμα ἐπὶ ἀκινήτου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὀφείλει, πρὶν ἢ ὑποβάλλῃ σχετικὴν ἀγωγὴν εἰς τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητήρος πρὸς τὸ Δημοσίον αἴτησιν περιλαμβάουσαν τὰς ἀξιώσεις του, ἥτοι τὸ δικαίωμά του, τὸ εἶδος, τὴν ἐκτασιν, τὴν ἀκριβῆ θέσιν, ἔνθα κεῖται, καὶ τὰ ὅρια τοῦ ἀξιουμένου ἀκινήτου, τοὺς τίτλους, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζει τὸ δικαίωμά του, καὶ τὰ ὀνόματα καὶ τὴν ἀκριβῆ διεύθυνσιν τῆς κατοικίας τῶν μαρτύρων, οἵτινες δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ.

2. Διὰ τῆς αἰτήσεως δύναται νὰ ὀρίζηται καὶ ἀντίκλητος τοῦ αἰτούντος, τῆς κατοικίας τοῦ ὁποίου ἢ ἀκριβῆς διεύθυνσις ἀναγράφεται ἐν τῇ αἰτήσει.

3. Ἡ ἐπίδοσις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον αἰτήσεως διακρίπτει τὴν παραγράφον τοῦ δικαίωματος.

4. Μόνον ἐξ μῆνης μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως ἢ, εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 11, μόνον μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου ταχθείσης κατὰ παράτασιν προθεσμίας δύνανται οἱ ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονεύμενοι, ἂν δὲν λάβωσιν εἰδοποίησιν περὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ἀξιώσεων τῶν, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, νὰ ἐγείρῳσιν ἀγωγὴν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον αἴτησις διαβιβάζεται πρὸς τὴν Διευθύνσιν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις καταγράφει αὐτὴν εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ἀντίγραφον δ' αὐτῆς ἀποστέλλει εἰς τινὰ τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιθεωρητῶν ἢ ἄλλον ἀνώτερον οἰκονομικὸν ὑπαλλήλου ἢ τὸν ἀρμόδιον Εἰρηνοδίκην ἢ τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον, ἵνα ἐντὸς τριῶν τῶν πολὺ μνηνῶν ἐνεργήσωσιν ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ἐνορκον διοικητικὴν ἐξέτασιν, καθ' ἣν δύνανται οὗτοι καὶ οἰκοθεν νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἐξέτασιν οἰουδήποτε μάρτυρος, προσταθέντος ἢ μὴ, καὶ εἰς συλλογὴν παντὸς ἐν γένει ἀποδεικτικοῦ στοιχείου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς Ποινικῆς Δικονομίας περὶ βιαιᾶς προσαγωγῆς τῶν μὴ ἐμφανιζομένων μαρτύρων ἐφαρμόζονται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως μαρτύρων κατὰ τὴν, συμφώνως τῇ προηγουμένην παραγράφῳ, διοικητικὴν ἐξέτασιν, τοῦ ἐντάλματος βιαιᾶς προσαγωγῆς ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν.

3. Οἱ ἐκ τῶν μαρτύρων ὄντες δημόσιοι λειτουργοὶ ἢ ὑπάλληλοι νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐνεργούντος τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον διοικητικὴν ἐξέτασιν καὶ μὴ προσερχόμενοι πρὸς ἐξέτασιν, διώκονται πειθαρχικῶς διὰ παράβασιν καθήκοντος, μὴ ἀποκλειομένης καὶ τῆς ποινικῆς αὐτῶν διώξεως κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

4. Ἐπιτρέπεται, ὅπως εἰς τοὺς μάρτυρας τοῦ Δημοσίου καταβάλληται δι' ὁδοπορικὰ ἐξοδα ἢ ἡμεραργίαν ἀποζημιώ-

σις, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ δι' ἑκάστον τὰς δραχμὰς 75. Περὶ τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν.

5. Ἡ ἐκθεσις τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων μετὰ τοῦ πόρισματος τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν καὶ πάντας σχετικοῦ στοιχείου εὐρίσκαμένου ἐν τῇ Οἰκονομικῇ Ἐφορῇ ὑποβάλλονται ἐπὶ ἀποδείξει, μετ' ἐμπεριστατωμένης γνώμης τοῦ Οἴκου. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν διοικητικὴν ἐξέτασιν ἄλλου ἀνωτέρου οἰκονομικοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσιν Δημοσίων Κτημάτων), παρ' οὗ εἰσάγεται ἢ ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἄρθρον Συμβούλιον κατὰ τὴν πρώτην συνεδρίαν αὐτοῦ.

6. Ὅπου τοῦ παρόντος ἄρθρου γίνεται μνεία τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων, ἡ Διεύθυνσις Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐξετάσεως ἀνατιθεμένης κατὰ πρότον λόγον εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους.

Ἄρθρον 10.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων», οὗτινος ἡ ἀρμοδιότης συνίσταται εἰς τὴν ἐκδοσιν γνωμοδοτήσεων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἰσαγομένων εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων.

2. Τὸ «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων» ἀποτελεῖται :

α', β' καὶ γ') ἐκ τριῶν Νομικῶν Συμβούλων,

δ' καὶ ε') ἐκ δύο Ἐφετῶν Ἀθηνῶν,

ς') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

ζ') ἐξ ἐνὸς Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, κεκτημένου βαθμὸν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Διευθυντοῦ β' τάξεως.

3. Οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι καὶ οἱ Ἐφέται ὀρίζονται ὑπὸ τῶν ὁλομελειῶν τῶν Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν, παρ' ὧν ὀρίζονται καὶ ἰσάριθμοι ἀναπληρωταὶ αὐτῶν, καλούμενοι εἰς ἀναπλήρωσιν τῶν κωλυομένων κατὰ τὴν ἐν τῇ ὀρίκῳ αὐτοὺς πράξει καθοριζομένην σειράν.

Ὁ Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἢ ὁ ἀνώτερος οἰκονομικὸς ὑπάλληλος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τῆς αὐτῆς δ' ἀποφάσεως ὀρίζεται καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, λαμβανόμενος ἐκ τῶν αὐτῶν προσώπων.

Ἡ θητεία τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ὀριζομένων μελῶν τοῦ Συμβουλίου εἶναι διετής, δυναμένη ἐκάστοτε ν' ἀνανεῶται.

4. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ ἀρχαιότερος τῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν παρισταμένων Νομικῶν Συμβούλων, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ τακτικὸν ἢ ἀναπληρωματικὸν μέλος αὐτοῦ, χρὴ δὲ γραμματέως ἐκτελεῖ εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῇ τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ Εἰσηγητοῦ ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ ἢ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δι' ἧς ὀρίζεται καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

5. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται ἅπαξ, τοῦλάχιστον κατὰ δεκαπενθήμερον ἐν Ἀθῇναις καὶ ἐν δημοσίῳ καταστήματι, ὀριζόμενῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, εὐρίσκειται δ' ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων πέντε τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ.

6. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλει-

οψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος, ὑπόκειται δὲ πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δυναμένου ν' ἀποδεχθῇ ἢ μὴ ταύτας, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῶν, ἢ ν' ἀποδεχθῇ ταύτας ἐν μέρει μὲν ἄλλ' ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ νὰ τροποποιήσῃ αὐτὰς εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐγκρίνονται κατὰ τ' ἀνωτέρω διὰ κοινῶν αποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

7. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν γραμματέα παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 250 κατὰ συνεδρίασιν.

8. Δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύναται νὰ συνταγῇ ἢ νὰ τροποποιήται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

9. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον «Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων» γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διοικητικὸν Δικαστήριον, ἐφαρμοζομένης καὶ διὰ τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου τούτου τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 11.

1. Μετὰ τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 εἰσαγωγὴν τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον Δημοσίων Κτημάτων» ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὀρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ὅπερ κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν εἰσηγείται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ἡ γνωμοδότησις.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν ἥδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἐτέρων προσώπων, προταθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγὴν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἥτις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 9 μνημονευομένων ὑπαλλήλων, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 9 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς ἢ τοὺς ὑπαλλήλους νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου, τοὺς μὴ προσάγοντας ἐγκαίρως τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ζητούμενα στοιχεία.

Ὡσαύτως αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξετάσεως μαρτύρων, τοῦ ἐντάλματος βιαίας προσαγωγῆς ἐκδιδομένου εἴτε ὑπὸ τοῦ ὀρισθέντος ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐξέτασιν, εἴτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου.

4. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδεται ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐντὸς τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνου προθεσμίας.

Ἐξαιρετικῶς καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει τις τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιπτώσεων, δύναται τὸ Συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ κοινοποιουμένης εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρατείνῃ ἐπὶ τρεῖς τὸ πολὺ μῆνας τὴν πρὸς ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς του ἐξαμήνου προθεσμίαν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωρεῖται αὐτοδικαίως παραταθείσα καὶ ἡ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνος προθεσμία.

5. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ περὶ ἀποδογῆς ἢ μὴ αὐτῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρεῖται εἰς εἰδικὸν βιβλίον, περίληψις δὲ τῆς

τε γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

6. Ὅπου τοῦ παρόντος ἄρθρου γίνεται μνηεῖα τοῦ «Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Κτημάτων», τοῦ Προέδρου αὐτοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, νοεῖται, προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν § 5 τοῦ ἄρθρου 1 κτημάτων, τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Διοικητικὸν Δικαστήριον, ὁ Πρόεδρος αὐτοῦ καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐὰν τὸ Συμβούλιον γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀποδόσεως τοῦ αἰτουμένου ἀκινήτου ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν, ἐγκρίνῃ δὲ τὴν ἀπόδοσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, αὕτη, καθ' ἡ μέρει ἤ ὅλῃ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνεργεῖται διὰ ποιντοκόλλου παραδόσεως ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως, μεταβιβάζομενον αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς δὴ ἡ ἀπόδοσις καὶ ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ἀγωγῶν ἐκ τῆς μισθώσεως τυχόν ἢ ἄλλης σχέσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς τρίτους ἄνευ ἄλλης μεταβιβαστικῆς πράξεως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου δι' ἐκνίκησιν ἢ ἄλλην αἰτίαν.

2. Ἐφ' ὅσον, διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αἰτήσεως, δὲν ἀξιούται ἡ κυριότης ἄλλ' ἄλλο, πλὴν τῆς νομῆς, ἐμπράγματον δικαίωμα, τὸ δὲ Συμβούλιον ἤθελε γνωμοδοτήσει καὶ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἤθελε ἐγκρίνει τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἐμπράγματου δικαίωματος, αὕτη θεωρεῖται συντελεσθεῖσα διὰ μόνης τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης οἰασθήποτε ἄλλης ἀναγνωριστικῆς πράξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου 11 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Διατηρεῖται ἡ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους λοιπὴ πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένων περιπτώσεων, ἀρμοδιότης τοῦ Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας δασῶν καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγὴ πρὸς ἀπόδοσιν ἀκινήτου κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ, εἰσαγομένη μετὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 8 ἐξαμήνου προθεσμίας ἢ, ἐν περιπτώσει παρατάσεως αὐτῆς κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11, μετὰ τὴν λήξιν καὶ τοῦ, δι' ὃν ἡ παράτασις, χρόνου ἢ καὶ πρὸ τῆς λήξεως μὲν τῶν προθεσμιῶν τούτων ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀνῆλθιν τοῦ Δημοσίου πρὸς ἀπόδοσιν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀγωγὴ τοῦ Δημοσίου κατ' ἀντιδίκου αὐτοῦ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ εἰσάγονται εἰς τὸ ἀρμόδιον ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Πρωτοδικείου καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἐπομένοις ἄρθροις διαδικασίαν. Πᾶσα ἄλλη ἀγωγὴ ἢ αἵτησις ἐνώπιον παντὸς δικαστηρίου εἶναι αὐτεπαγγέλτως ἀπαράδεκτος, ἐξαιρέσει τῆς περὶ λήψεως τῶν εἰσοδημάτων, ἥτις δύναται νὰ ἐγερθῇ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως, τῆς περὶ ἐγέρσεως ταύτης προθεσμίας ἀνασπαστομένης ἐφ' ὅσον ἐκκρεμῇ ἡ πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ ἀκινήτου κυρία δίκη.

2. Αἱ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὑποθέσεις εἶναι ἐκ τοῦ νόμου προτετιμημέναι.

3. Προσεπιλήψεις καὶ παρεμβάσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας πέντε τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου, μὴ παρεκτεταμένης τῆς προθεσμίας ταύτης λόγῳ ἀποστάσεως, τὸ Δικαστήριον ὅμως δύναται, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ μὴ δινηθέντος ν' ἀσκήσῃ ἐμπροσθέντως προσεπίκλησιν ἢ παρέμβασιν, ν' ἀναβάλῃ, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀσκήσεως τούτων, τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως εἰς νέαν ρητὴν δικασίμον ἐντὸς μηνός.

"Άρθρον 14.

1. Ἡ ἐπὶ τῆς πρώτης συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου ἐκδίδεται τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

2. Διὰ τῆς τυχόν προδικαστικῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ὀνομαστικῶς ἐν τῶν μελῶν τοῦ δικάσαντος δικαστηρίου διευθύνων εισηγητὴς καὶ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ πρὸς διευθύνειν καὶ διεξαγωγὴν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τασσομένων ἀποδείξεων, ὡς καὶ εισηγηταὶ διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου ἀποδείξεων.

"Άρθρον 15.

1. Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀποδείξεων γίνεται ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιῶνται διὰ τοῦ παρόντος.

2. Ὁ διευθύνων εισηγητὴς δύναται κατ' αἴτησιν τῶν διαδίκων νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν καὶ ἔχει ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Προέδρου ὡς πρὸς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀποδείξεων.

Οἱ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ δικαστηρίου διεξάγοντες τὰς ἀποδείξεις εισηγηταὶ ἀποστέλλουσι τὰς σχετικὰς ἐκθέσεις, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πέρατος αὐτῶν, πρὸς τὸν διευθύνοντα εισηγητὴν.

3. Ὁ διευθύνων εισηγητὴς, ἐὰν κρίνῃ ὅτι, πρὸς διαλεύκανσιν τῆς ἀληθείας, παρίσταται ἀνάγκη ἐξετάσεως καὶ ἄλλων μαρτύρων, εἴτε γνωστοποιηθέντων παρὰ τῶν διαδίκων πρὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐξετάσεως εἴτε μὴ, δύναται διὰ πράξεώς να, παρατείνῃ ἐν ἀνάγκῃ ἀντεπαγγέλτως τὴν προθεσμίαν, νὰ διατάξῃ τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἀποφάσεως, δύναται δὲ νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰδικώτερον τὰ ὑποβλητέα εἰς ἕκαστον τούτων ἐρωτήματα.

Ἡ πράξις τοῦ διευθύνοντος εισηγητοῦ κοινοποιεῖται, ἐπιμελείᾳ αὐτοῦ, πρὸς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους, καλουμένους. ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὁριζομένην ἡμέραν καὶ ὥραν.

Ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ μάρτυρες εἶναι ἐξεταστέοι ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ διευθύνοντος εισηγητοῦ, ἀποστέλλει οὗτος τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ πρὸς τὸν ἀρμόδιον εισηγητὴν, ὅστις, ὀρίξων ἡμέραν καὶ ὥραν ἐξετάσεως, ἐπιμελεῖται τῆς προσκλήσεως τῶν διαδίκων καὶ τῶν μαρτύρων.

4. Αἱ ἐπιμελείαι τῶν εισηγητῶν κοινοποιήσεις γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐπιδόσεως ποινικῶν δικογράφων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ ἐμφανίσεως μαρτύρων κληθέντων κατὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δίκας, τοῦ ἐντάλματος βιαιᾶς προσαγωγῆς ἐκδιδομένου παρὰ τῶν ἀρμοδίων εισηγητῶν ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μάρτυρες τοῦ Δημοσίου δικαιούνται ἀποζημιώσεως καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1051 (1938) Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὁριζόμενα περὶ ἀποζημιώσεως τῶν μαρτύρων τοῦ Δημοσίου, τοῦ εισηγητοῦ διατάσσοντος παρὰ πόδας τῆς κλήσεως τὴν πληρωμὴν τούτων εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ.

Τῶν αὐτῶν ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἀποζημιώσεως, καταβλητέων ὑπὸ τοῦ καλέσαντος αὐτοῦς, δικαιούνται οἱ μάρτυρες ἐν πολιτικῇ δίκῃ διεξαγομένη κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἢ δὲ πληρωμὴ τούτων γίνεται βάσει ἐκτελεστοῦ ἐντάλματος, καταχωρουμένου παρὰ πόδας τῆς κλήσεως παρὰ τοῦ εισηγητοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ δικαστηρίου.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καθιζοῦνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

"Άρθρον 16.

1. Ἐὰν διαταχθῇ παρὰ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνωμοσύνη, αὕτη ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐν συνδυασμῷ καὶ μετ' αὐτοψίαν τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ, κατὰ τὰ διὰ τῆς

ἀποφάσεως εἰδικώτερον ὁριζόμενα, διορίζονται δὲ οἱ πραγματογνώμονες, κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν διπλωματούχων μηχανικῶν ἢ τοπογράφων ἢ γεωμετρῶν ἢ βασιολόγων ἢ γεωπόνων, ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ τοῦ εισηγητοῦ.

2. Οἱ διορισθέντες ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου πραγματογνώμονες, ἢ, ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι αὐτῶν, οἱ ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ διὰ πράξεώς του διοριζόμενοι καλοῦνται ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ εἰς ὠρισμένην ἡμέραν καὶ ὥραν, καλουμένων καὶ τῶν διαδίκων, καὶ μετ' αὐτοῦ μεταβαίνουνσιν ἐπὶ τόπου, ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ τὸν ὅρκον τοῦ πραγματογνώμονος, συντασσόμενης ἐκθέσεως, ἀκολουθῶς δὲ προβαίνουνσιν ἀμέσως εἰς πραγματογνωμοσύνην, ὑποβάλλοντες τὴν ἐκθεσὶν των εἰς τὸν εισηγητὴν ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἣν προθεσμίαν δύναται ὁ εισηγητὴς νὰ παρατείνῃ ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ ἓνα εἰσέτι τὸ πολὺ μῆνα, προκειμένου περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως.

3. Εἰς τὸν Εἰσηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα καταβάλλονται διὰ μὲν τὴν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐργασίαν αὐτῶν ὁδοιπορικὰ ἐξόδα καὶ ἡμερησία ἀποζημιώσεις κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις περὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως τῶν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῶν ἐξερχομένων πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διὰ δὲ τὰς ἐντὸς τῆς ἔδρας τῶν μετακινήσεις ἐξόδα κινήσεως.

Ἡ καταβολὴ τούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων, θεσωρημένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, ἐνεργοῦντος ὑπ' εὐθύνην του καὶ ἑλεγχον καὶ ἐπαλήθευσιν τῆς δαπάνης. Αἱ καταστάσεις αὗται διαβιβάζονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, παρ' οὗ καὶ εἰς βάρος τοῦ δημοσίου προϋπολογισμοῦ ἐκδίδεται ἡ σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν.

4. Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι εἶναι δεκτικαὶ προπληρωμῆς.

5. Τὰ ἐξόδα τῶν πραγματογνώμωνων καὶ ἡ ἀποζημιώσις των καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων θεσωρημένων ὑπὸ τοῦ Εἰσηγητοῦ ἢ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

"Άρθρον 17.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀποδείξεων ὁ διευθύνων εισηγητὴς συντάσσει τὸ πόρισμά του, ὅπερ καταθέτει μετὰ τῶν εισηγητικῶν ἐκθέσεων παρὰ τῷ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ὅστις ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως κοινοποιεῖ ἀντίγραφον τοῦ πορίσματος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἡ περαιτέρω συζήτησις τῆς ὑποθέσεως γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας, ἐπιμελείᾳ τῶν διαδίκων, μετὰ ὅκτῳ ἡμέρας ἀπὸ τῆς παρὰ τῷ γραμματεῖ καταθέσεως τοῦ πορίσματος τοῦ εισηγητοῦ, ἐπιδιδομένης πρὸς τὸν ἕτερον διάδικον κλήσεως πρὸς συζήτησιν ὅκτῳ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

3. Ἡ ἀπόφασις ἐκδίδεται, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συζητήσεως, ὀριστική, πλην ἂν συντρέχωσιν αἱ περιπτώσεις τῆς ἐπομένης παραγράφου 4.

4. Τὸ δικαστήριον δύναται οἰκοθεν ν' ἀναβάλλῃ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ὀρίξων διὰ προδικαστικῆς ἀποφάσεώς του ἑτέραν δικάσιμον προσδιοριζομένην ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, ἵνα ἐνεργήσῃ τοῦτο αὐτοψίαν ἢ ἵνα ἐξετασθῶσιν ἐνώπιόν του ἅπαντες ἢ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ καὶ μὴ ἐξετασθέντες ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ, ἀδιαφόρως ἂν ἐπροτάθησαν ἢ μὴ, κρίνοντες ὅμως ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὡς οὐσιώδεις μάρτυρες.

Ἡ δαπάνη τῆς προσελεύσεως τῶν μαρτύρων τούτων καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ ἐκκαθαρίζεται εἰς βάρος τοῦ διαδίκου, ὅστις θέλει ἡττηθῇ.

Δύναται ὡσαύτως τὸ δικαστήριον, ἐὰν κρίνῃ βάσιμον αἴτησιν ἐνὸς τῶν διαδίκων, ὅπως ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον αὐτοῦ ἔνιοι τῶν ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ ἐξετασθέντων μαρτύρων, ν' ἀναβάλλῃ ἐφ' ἅπαξ τὴν ὑπόθεσιν, καλουμένων ὑπὸ τοῦ εισηγητοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὀρισθέντων μαρτύρων εἰς ὠρισμένην

δικάσιμον. Ἐὰν εἷς ἢ πλείους τῶν κληθέντων μαρτύρων δὲν προσέλθωσι, διατάσσεται ἡ βία ἀναγκαστική των καὶ ἀναβάλλεται καὶ αὖθις ἡ ὑπόθεσις εἰς νέαν δικάσιμον, προσδιορίζομένην ἐντὸς μηνός, ἐὰν ὅμως οὗτοι δὲν ἐξευρίσκωνται, ἡ ὑπόθεσις δὲν ἀναβάλλεται ἀλλ' ἐκδικάζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ διεξαχθεισῶν ἀποδείξεων.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἀναβολὴν ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εἰσηγητοῦ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τῶν κληθησομένων μαρτύρων, καταθέτων ταῦτα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

5. Διὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἡ κυριότης ἢ τὸ ἐμπράγματον δικαίωμα εἰς ἓνα τῶν διαδίκων, εἰδοποιεῖται δὲ παρὰ τοῦ γραμματέως τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δικαστικοῦ) περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀποστελλομένης αὐτῷ καὶ τῆς δικογραφίας ἐπὶ ἀποδείξει ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 18.

1. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἐπιτρέπονται τὰ κατὰ τὴν Πολιτικὴν Δικονομίαν ἔνδικο μέσα.

Ἐξαιρετικῶς δὲν ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδοθείσης ἐρήμην τοῦ ἐτέρου τῶν διαδίκων.

2. Ἡ ὑπὸ τοῦ Ἐφετερίου τυχὸν διατασσομένη συμπληρωματικὴ ἀπόδειξις διεξάγεται καὶ ἡ ὑπόθεσις μετὰ τὴν διεξαγωγὴν δικάζεται κατὰ τὰ ὁριζώμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὴν ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν διαδικασίαν.

3. Κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται αἴτησις ἀναιρέσεως μόνον διὰ τοὺς ἐν ἄρθρῳ 807 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2, 3, 4, 5, 6, 12, 13, 14, 15, 16 καὶ 17 μνημονευομένους λόγους ὡς καὶ διὰ ψευδῆ ἐρμηνείαν ἢ ἐσφαλμένην ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 3, 7 καὶ 13. τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 16 καὶ τῶν ἄρθρων 20 καὶ 21 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 19.

Ἀπασαί αἱ ἀνωτέρω διατάξεις, πλὴν τῶν ἄρθρων 8, 9, 10, 11 καὶ 12 ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν εἰσάγῃται πρὸς ἐκδίκασιν οἰσδήποτε ἀνακοπὴ ἐκ τῶν ἄρθρων 235, 238, 910, 911, 912, 913, 980 § 6 καὶ 985 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ἐφ' ὅσον πρόκειται ν' ἀποφασισθῇ δικαίωμα ἐμπράγματον ἐπὶ ἀκινήτου κτήματος μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτων, πλὴν τῆς εἰδικῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895.

Ἄρθρον 20.

1. Ἀπασαί αἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ἐκχρεμεῖς ἐνώπιον τῶν Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφετερίων θίκται περὶ νομῆς ἢ περὶ οἰσδήποτε ἐμπραγματῶτος δικαίουματος, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδότη ἔπ' αὐτῶν τελεσιδικὸς ἀπόφασις, ἐκδικάζονται εἰς τὸ στάδιον εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἀνωτέρω διαδικασίαν, δυναμένου τοῦ δικαστηρίου νὰ ἐνεργήσῃ καὶ νέαν ἔρευναν τῶν υποθέσεων.

Πρὸς τοῦτο, ὑποβάλλεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου, παρ' ᾧ ἡ δίκη εἶναι ἐκχρεμῆς, αἴτησις πρὸς περαιτέρω συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, εἰς ἣν ὁ Πρόεδρος ὀρίζει ῥητὴν δικάσιμον, περαιτέρω δ' ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν τὰ ἐν ἄρθροις 14 καὶ ἐπομ. τοῦ παρόντος νόμου διατασσόμενα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκχρεμῶν δικῶν περὶ νομῆς τὸ δικαστήριον ὑποχρεωτικῶς διατάσσει ἀποδείξιν περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος.

Ἄρθρον 21.

Εἰς πᾶσαν δίκην μετὰ τοῦ Δημοσίου καὶ τρίτου περὶ δημοσίου κτήματος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου με δύνανται ἐνωμότων μαρτυριῶν ἐκθέσεις καὶ σχεδιαγράμματα δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ καταθέσεις μαρτύρων ἐξετασθέντων διοικητικῶς παρὰ δημοσίου ὑπαλλήλου καὶ αἵτινες φέρουσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐξετασθέντος μάρτυρος.

Ἄρθρον 22.

1. Ὅσακις μετὰ τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου καὶ ἰδιώτου ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχὴ ἐπὶ ὀρισμένου κτήματος, ζητεῖται

ἡ προσωρινὴ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Πρωτοδικῶν ρύθμισις παρὰ μὲν τοῦ ἰδιώτου δι' αἰτήσεως, παρὰ δὲ τῶν ὀργάνων τοῦ Δημοσίου δι' ἀπλοῦ ἐγγράφου.

2. Ὁ Εἰσαγγελεὺς, λαμβάνων τὴν αἴτησιν ἢ τὸ ἐγγράφον, ἐνεργεῖ ἀμέσως καὶ, εἰ δυνατόν, αὐθημερὸν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ τινος τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἡ διατάσσει τὴν ἐπαναφορὰν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἢ, ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τοῦ δικαιούχου εἰς κατοχὴν ἢ ἂν ἐκ τούτου οὐδεμία ἐπέρχεται σοβαρὰ βλάβη, διατάσσει τὴν ἀπαγόρευσιν διακατοχικῶν πράξεων εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διαδίκους καὶ πάντα τρίτον μέχρι τῆς ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου λύσεως τῆς διαφορᾶς κατὰ τὰ πρόσθεν εἰρημένα.

3. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Εἰσαγγελέως ἀνακοινοῦται διὰ τῆς ταχυτέρας ὁδοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἢ (προκειμένου περὶ θασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ λιθαιῶν καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν) εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ τὴν ἀρμοδίαν Ἀστυνομικὴν ἀρχήν, ἥτις καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἀκριβὴ τήρησιν αὐτῆς.

4. Ἡ παραβίασις τῆς εἰσαγγελικῆς ἀποφάσεως παρ' οἰσδήποτε τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ διαδικασίαν.

Ἄρθρον 23.

1. Ὁ αὐτογνομῶνως ἐπιλαμβανόμενος οἰσδήποτε δημοσίου κτήματος, εὐρίσκόμενος ἀναμφισβητήτως ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ δημοσίου, τιμωρεῖται, διωκόμενος καὶ αὐτεπαγγέλτως, διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον 15 ἡμερῶν καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς τοῦλάχιστον 2.000 δραχμῶν, μὴ ἀποκλειομένης τῆς ἐπιβολῆς τῶν βαρυτέρων ποινῶν τοῦ νόμου 4092, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν οἱ ὅροι τούτου.

2. Μετὰ τὰς αὐτὰς ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἀναγνωρίσας μὲν τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου, μὴ παραδίδων ὅμως, προκαλούμενος ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τὸ κτήμα ἢ μὴ παραλείπων τὴν κατοχὴν του.

3. Μετὰ τὰς αὐτὰς ἐπίσης ποινὰς τιμωρεῖται καὶ ὁ πωλὼν ἢ ὀπωσδήποτε μεταβιβάζων τὴν κυριότητα ἢ συνιστῶν ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ ἀλλοτρίῳ ἀκινήτου πράγματι ἢ ἐκμισθῶν ἢ παρέχων τὴν χρῆσιν ἀκινήτου κατεχομένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἂν ἐν τῷ σχετικῷ ἐγγράφῳ δὲν γίνῃ ρητὴ μνεία περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 24.

Πᾶς δύναται ν' ἀναφέρῃ ἐγγράφως τὴν κατοχὴν παρ' οἰσδήποτε δημοσίου κτήματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει τελεσφόρου καὶ συγκεκριμένης ἀποδείξεως εἰς ἀμοιβὴν ἴσην πρὸς τὸ 1)20 τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον τὸ κτήμα δὲν ἦτο ὀπωσδήποτε γνωστὸν εἰς τὸ Δημοσίον.

Ἄρθρον 25.

1. Ἀπαντα τὰ ἀκίνητα, ἅτινα εἶναι γνωστὰ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) ὡς δημοσία κατεχόμενα ὑπὸ τρίτων ἢ καταγγέλλονται παρ' ἰδιωτῶν ὡς ταιαῦτα, καταγράφονται ἐν εἰδικῷ βιβλίῳ, ἢ δ' ἀρμοδία ὑπηρεσία προβαίνει εἰς ἐξακριβώσιν τῶν ἐπ' αὐτῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου.

2. Πρὸς τοῦτο ἐκδίδεται ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν πρὸς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιθεωρητάς, Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους ἢ ἄλλους οἰκονομικοὺς ὑπαλλήλους, Εἰρηνοδίκας, ἀξιωματικοὺς ἢ ἄλλα ὅργανα τῆς Χωροφυλακῆς ἢ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, δασονόμους ἢ ἀνωτέρους τοῦτων δασικοὺς ὑπαλλήλους ἢ γεωπόνους ἢ ἀνωτέρους τοῦτων γεωργικοὺς ὑπαλλήλους, ὅπως δι' εἰδικῆς ἐνόρκου ἐξετάσεως ἢ ἐξ ἄλλων στοιχείων πληροφορηθῶσι περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ κατέχοντος ἰδιώτου.

Αἱ διατάξεις τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον οὗτοι πα-

ραλείπουν η άδικαιολογήτως επιβραδύνουσι την εκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης αὐτοῖς ἐντολῆς.

3. Τὸ πόρισμα τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξετάσεως υποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων), εἰσάγεται δ' ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβούλιον, ὅπερ γνωμοδοτεῖ ἂν δέον νὰ προσκληθῇ ὁ κάτοχος εἰς προσαγωγὴν τῶν τίτλων τοῦ ἢ νὰ παύσῃ πᾶσα ἐνέργεια.

4. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων), βάσει τῆς περὶ προσκλήσεως γνωμοδοτήσεως, ἐντέλλεται τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅπως προσκαλέσῃ τὸν κάτοχον εἰς ὑποβολὴν τῶν τίτλων τοῦ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ἐπιδιδομένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος.

5. Τοὺς προσαχθέντας τίτλους ἐφαρμόζει ἐπὶ τόπου ὁ Οἰκ. Ἐφορος ἢ ὁ εἰδικὸς ἐν ἐκάστῃ συγκεκριμένῃ περιπτώσει ὁρίζομενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν δημόσιος ὑπάλληλος καὶ υποβάλλει τούτους πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων) μετὰ τῆς γνώμης τοῦ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἢ μὴ τῶν τίτλων ἐπὶ τοῦ ἐπιδίκου καὶ μετὰ πιστοποιήσεως τοῦ φύλακος μεταγραφῶν, ὅτι οἱ τίτλοι εἶναι μεταγεγραμμένοι καὶ ὅτι δὲν ἔχει μεταδιασθῇ ἢ ἐν αὐτοῖς ἀναφερομένη ἰδιοκτησία.

6. Μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ὁριζομένων ἐπαρνειάσεται ἡ ὑπόθεσις μετὰ τῶν τίτλων εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβούλιον, ὅπερ γνωμοδοτεῖ ἡτιολογημένως ἂν ἐκ τῶν τίτλων καὶ ἐν γένει ἐκ τοῦ φακέλου προκύπτει σαφῶς τὸ δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου, ἂν δὲν παρεγράφῃ τούτο καὶ ἂν ὁ κάτοχος εἶναι καλῆς ἢ κακῆς πίστεως.

7. Ἐὰν ἐπὶ καταπατήσεως δημοσίου κτήματος περιλαμβανόντος δασικὰς καὶ μὴ ἐκτάσεις δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἐξακριβωθῇ ἐπὶ ποίου συγκεκριμένου τμήματος ἐκ τοῦ ὅλου κατεχομένου ἐγένετο ἡ καταπάτησις, βεβαιοῦται δ' αὕτη μόνον ὡς πλεόνασμα τῶν τίτλων τοῦ κατόχου καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν εἶνε γνωστὸν ἂν ὑφίσταται ἀρμοδιότης τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, συνέρχονται κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἀμφότερα τὰ Συμβούλια ταῦτα ἐν κοινῇ συνεδρίᾳ καὶ ἐν ἀρτιμελείᾳ πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον γνωμοδοτήσεως, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 26.

1. Πᾶς νομὸς ἢ κάτοχος δημοσίου κτήματος ἐκ τῶν διαχειριζομένων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, εἴτε ἔχων τίτλον εἴτε στερούμενος τοιούτου, πάντως ὅμως νεμόμενος ἢ κατέχων τὸ κτῆμα πρὸ τῆς 16 Μαΐου 1926, δικαιούται, ὅπως, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ μηνῶν ἀρχαιμένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ζητήσῃ παρὰ τοῦ Δημοσίου τὴν ἐξαγορὰν τούτου ἀντὶ τμήματος ἴσου α') πρὸς τὸ 1/4 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας του, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του ἤρξατο. ἂν ἐν διακοπῇ, πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1900, β') πρὸς τὰ 2/5 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο, ἂν ἐν διακοπῇ, ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1900 καὶ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1919, καὶ γ') πρὸς τὰ 2/3 τῆς αὐτῆς ἀξίας, ἂν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο, ἂν ἐν διακοπῇ, ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1920 καὶ μέχρι καὶ τῆς 15 Μαΐου 1926.

2. Ἡ ἐξαγορὰ αὕτη εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον. ἐξ ὅσον ὁ αἰτῶν ἤθελεν ἐμπροθέσμως ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν τ. καὶ ἤθελε συμμορφωθῇ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τάνωτέρω ὑποχρεωτικῆς διὰ τὸ Δημόσιον ἐξαγορᾶς τὰ ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, δι' ἃ ἡγέρθησαν ἤδη παρὰ τούτου ἢ ἤθελεν ἐγερθῇ μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεως διεκδικητικαὶ ἀγωγαὶ ἢ ἀγωγαὶ περὶ νομῆς,

ἐκκρεμοῦσαι καθ' ὃν χρόνον ἤθελεν ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησις.

4. Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δικαιούμενοι εἰς ἐξαγορὰν ἀπαλλάσσονται, ἐφ' ὅσον ἤθελε πραγματοποιηθῇ αὕτη, τῆς ὑποχρεώσεως τῶν πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παράνομον νομὴν ἢ κατοχὴν, ἀποκλεισμένης ὅμως, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τῆς ἐπιστροφῆς οἰουδήποτε καταβληθέντος διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ποσού.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 25 καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἐπομένα ἄρθρα ἐκποιήσεως πρὸς τὸν κάτοχον τῶν μὴ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ κατόχου εἰς τὸ Δημόσιον αὐτούσιον τόσον ποσὸς τὸν τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένης δασικῆς ἐκτάσεως ὅσον ἀντιστοιχεῖ κατ' ἀξίαν πρὸς τὸ ποσὸς τῆς ἀξίας τῆς ὅλης δασικῆς ἐκτάσεως, ὅπερ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ὑπερχεοῦτο νὰ κατεβάλλῃ ὁ κάτοχος ἂν δὲν ἐπρόκειτο περὶ δασικῆς ἐκτάσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἄνευ ἄλλης τιμῆς διατυπώσεως τὸ μὲν κατὰ τάνωτέρω ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Δημόσιον τμήμα τῆς δασικῆς ἐκτάσεως περιέρχεται ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, ἢ δ' ὑπόλοιπος δασικὴ ἔκτασις παραμένει ὁριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατόχου.

Ἡ ἐκποίηση πρὸς τὸν κάτοχον τῶν μὴ δασικῶν ἐκτάσεων συντελεῖται μόνον μετὰ τὴν κατὰ τάνωτέρω ἀπόδοσιν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ ἀνήκοντος τμήματος τῆς δασικῆς ἐκτάσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησις, ὁρίζουσα τὴν ἀκριβῆ θέσιν, τὰ ὅρια καὶ τὴν, ὡς ἔγγιστα, ἔκτασιν τοῦ κατεχομένου ἀκινήτου, ὡς καὶ τὸν χρόνον ἐνάρξεως τῆς ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του νομῆς ἢ κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου, δέον νὰ περιλαμβάνῃ καὶ τὸν διορισμὸν ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἐνὸς ἐκτιμητοῦ, οὗτινος τὸ ὄνομα τεσσάρων ἐπ' ἀγγέλμα καὶ ἡ ἀκριβὴς διεύθυνσις κατοικίας του ἀναγράφονται ἐν τῇ αἰτήσει καὶ ὅστις προσυπογράφει τὴν αἴτησιν, δηλῶν, ὅτι ἀποδέχεται τὴν ἐντολὴν νὰ ἐκτιμῇ τὴν ἀξίαν τοῦ ζητουμένου πρὸς ἐξαγορὰν ἀκινήτου.

2. Αἱ ἐν τῇ αἰτήσει ὑπογραφαὶ τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ ὁριζομένου ἐκτιμητοῦ δέον νὰ ὦσι κεχυρωμέναι διὰ τε τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ οἰκείου Δημάρχου ἢ Πρυέδρου Κοινότητος ἢ τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς.

Ἄν ὁ αἰτῶν τὴν ἐξαγορὰν ἢ ὁ ὁριζόμενος διὰ τῆς αἰτήσεως ἐκτιμητὴς εἶναι ἀγράμματος, ἡ αἴτησις συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ὅποτε ἀντίγραφον αὐτῆς κοινοποιεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου, ἢ ἐνώπιον δύο δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβούλων, βεβαιούντων διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ Δήμου ἢ Κοινότητος τὰς δηλώσεις τοῦ αἰτούντος καὶ τοῦ ἐκτιμητοῦ.

3. Ἡ αἴτησις κοινοποιεῖται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ὅστις ὑποβάλλει ταύτην ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων) μετὰ τῆς γνώμης τοῦ περὶ τοῦ ἂν πρόκειται περὶ κτήματος ἀνήκοντος εἰς τὴν ἰδιωτικὴν περιουσίαν τοῦ Κράτους καὶ ἂν τοῦτο κατέχεται ὑπὸ τοῦ αἰτούντος, ὡς καὶ περὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ἤρξατο ἡ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του νομὴ ἢ κατοχὴ τοῦ κτήματος.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν διαπιστοῦται τὸ νόμιμον ἢ μὴ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως καὶ γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεκτὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῆς νομῆς ἢ κατοχῆς τοῦ κτήματος, ἐφ' ὅσον οὗτος συμπίπτει πρὸς τὸν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναγραφόμενον τοιοῦτον.

Τέλος διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται καὶ ὁ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ὑποδεκνόμενος ἐκτιμητὴς, ὅστις πάντως δέον νὰ ἢ ἐκ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας

υπηρετούντων δημοσίων υπαλλήλων ή εξ υπαλλήλων τής αρμοδιότητος του Υπουργείου των Οικονομικών, άδιαφύρως του άν υπηρετώσιν ούτοι ή μή εις τήν περιφέρειαν τής Οικονομικής Εφορίας.

5. Η κατά τήν προηγουμένην παράγραφον άπόφασις εκδίδεται μετά γνώμην τής Επιτροπής Δημοσίων κτημάτων, κοινοποιείται δε διά του Οικονομικού Εφόρου πρὸς τὸν αἰτησάμενον τήν έξαγοράν.

6. Έν περιπτώσει άμφισβήτησεως ὡς πρὸς τὸν χρόνον έναρξεως τής νομής ή κατοχής του κτήματος, παραπέμπεται ή υπόθεσις εις τὸ κατά τὸ άρθρον 10 Συμβουλίου, μετά γνώμην του ὁποίου άποφαίνεται ὁ Υπουργὸς των Οικονομικῶν καθορίζων κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τὸν χρόνον έναρξεως τής νομής ή κατοχής δι' άποφάσεως αὐτοῦ, κοινοποιουμένης κατά τὰς διατάξεις τής προηγουμένης παραγράφου.

Άρθρον 28.

1. Οἱ ἐκτιμηταί, καλούμενοι ὑπὸ του Οικονομικού Εφόρου διά τής άστυνομικῆς Αρχῆς ή του Προέδρου τής Κοινότητος, προβαίνουν εις καθορισμὸν του εἶδους του κτήματος, κατά τὰς ἐν παραγράφῳ 3 του παρόντος άρθρου διακρίσεις, καὶ εις ἐκτίμησιν κατὰ συνείδησιν τής τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας αὐτοῦ, ἀναφέροντες ἐν τῇ ἐκθέσει των περιληπτικῶς τὰ στοιχεῖα, ἐπὶ τῇ βάσει των ὁποίων ἐσχημάτισαν τήν πεποιθισίν των.

2. Οἱ ἐκτιμηταὶ συντάσσουσι περὶ του εἶδους του κτήματος καὶ τής ἀξίας αὐτοῦ ἐκθεσιν εἰς διπλοῦν, ἥς τὸ μὲν ἐν ἀντίτυπον λαμβάνει ὁ ἐκτιμητῆς του αὐτοῦντος τήν έξαγοράν καὶ τὸ παραδίδει εἰς αὐτόν, τὸ δ' ἕτερον λαμβάνει ὁ ἐκτιμητῆς του Δημοσίου καὶ τὸ παραδίδει εἰς τὸν Οικονομικὸν Εφόρον, υποβάλλοντα πούτο πρὸς τὸ Υπουργεῖον των Οικονομικῶν.

Αἱ διατάξεις του δευτέρου ἐδαφίου τής παραγράφου 2 του προηγουμένου άρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν περιπτώσει, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ του αἰτησάμενου τήν έξαγοράν ὁρισθεὶς ἐκτιμητῆς εἶναι ἀγράμματος.

3. Έν περιπτώσει διαφωνίας των ἐκτιμητῶν, ὡς πρὸς τήν τρέχουσαν ἀγοραίαν ἀξίαν του κτήματος, αἶρει τήν διαφωνίαν, καθορίζων ἐγγράφως δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεως του τήν τρέχουσαν ἀγοραίαν ἀξίαν του κτήματος ἐπὶ μὲν βροσκοτόπων ή ἀγόνων ἐκτάσεων ὁ δασάρχης τής περιφερείας, ἐπὶ δὲ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ὁ νομογεωπὸνος τής περιφερείας καὶ ἐπὶ οἰκοπέδων ή οἰουδήποτε ἄλλου ἀστικού κτήματος ὁ νομομηχανικὸς τής περιφερείας.

Κατὰ τήν ἐκτίμησιν ταύτην ὁ ἀρμόδιος, ὡς ἄνω, δημοσίος υπάλληλος δύναται οὐ μόνον νὰ ταχθῇ πρὸς τήν γνώμην του ἑτέρου των ἐκτιμητῶν ή νὰ καθορίσῃ ταύτην μεταξὺ των δύο γνωμῶν τούτων, ἀλλὰ καὶ νὰ καθορίσῃ ἀξίαν μείζονα ή ἐλάσσονα τής ὑφ' οἰουδήποτε των ἐκτιμητῶν καθορισθείσης.

4. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν οἱ ἐκτιμηταὶ δὲν ἤθελον συμφωνήσιν καὶ περὶ του εἶδους του κτήματος, κατὰ τὰς ἐν παραγράφῳ 3 του παρόντος άρθρου διακρίσεις, αἶρει τήν διαφωνίαν ὁ οἰκεῖος Δήμαρχος ή Πρόεδρος Κοινότητος, ὅστις διὰ πράξεώς του, συντασσομένης κάτωθι τής ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως, προσδιορίζει ὁριστικῶς τὸ εἶδος του κτήματος, μεθ' ὃ ή ἐκθεσις διαβιβάζεται πρὸς τὸν κατὰ τήν προηγουμένην παράγραφον ἀρμόδιον δημόσιον υπάλληλον, ὅστις καὶ καθορίζει τήν ἀξίαν του κτήματος.

5. Η ἐκθεσις των δύο ἐκτιμητῶν, ἐν περιπτώσει ὁμοφωνίας αὐτῶν, ή ή ἐκθεσις του κατὰ τήν παράγραφον 3 ἀρμοδίου δημοσίου υπαλλήλου, ἐν περιπτώσει διαφωνίας των ἐκτιμητῶν, ὑπόκειται ὑπὸ τήν ἔγκρισιν του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν, άποφαινομένου μετά γνώμην τής Επιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Διὰ τής άποφάσεώς του ταύτης δύναται ὁ Υπουργὸς των Οικονομικῶν, ἡτιολογημένως καὶ ἐφ' ὅσον ἐκ θετικῶν στοιχείων ἤθελε κρίνει, ὅτι ή προσδιορισθεῖσα διὰ τής ἐκθέσεως ἐκτιμήσεως ἀξία εἶναι οὐσιωδῶς ἐλάσσων τής τρεχούσης ἀγο-

ραίας ἀξίας αὐτοῦ, νὰ μὴ ἀποδεχθῇ τήν γενομένην ἐκτίμησιν του κτήματος καὶ διατάξῃ ἐπανεκτίμησιν αὐτοῦ.

6. Η ὑπὸ του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν διατασσομένη ἐπανεκτίμησις ἐνεργεῖται :

α') εἰς τήν περίπτωσιν, καθ' ἣν τῇ ἀρχικῇ ἐκτίμησιν ἐνήργησαν ἐν ὁμοφωνίᾳ οἱ δύο ἐκτιμηταί, ὑπὸ των δύο τούτων ἐκτιμητῶν καὶ ἐνὸς τρίτου, ὅστις ὀρίζεται ὑπὸ του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν καὶ δέον πάντως νὰ ή δημόσιος υπάλληλος καὶ

β') εἰς τήν περίπτωσιν τής παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου 1) ὑπὸ του κατὰ τήν παράγραφον ταύτην ἐνεργήσαντος τήν ἐκτίμησιν δημοσίου υπαλλήλου, 2) ὑπὸ του κατὰ τήν παράγραφον 4 του άρθρου 27 ὁρισθέντος ὡς ἐκτιμητοῦ ἐκ μέρους του Δημοσίου καὶ 3) ὑφ' ἐνὸς εἰσέτι δημοσίου υπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν.

Καὶ κατὰ τήν ἐπανεκτίμησιν ταύτην ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τήν σύνταξιν ἐκθέσεως κλπ. αἱ διατάξεις τής παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

7. Εφ' ὅσον κατὰ τήν ἐνεργηθεῖσαν ἐπανεκτίμησιν δὲν ἤθελον συμπέσει ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνώμαι καὶ των τριῶν ἐκτιμητῶν, θεωρεῖται, ὅτι διεφώνησαν οὔτοι, ἔστω καὶ ἂν συνταυτίσθωσαν αἱ γνώμαι δύο ἐκτιμητῶν, ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ λογίζεται ὡς προσδιορισθεῖσα ὑπὸ των ἐκτιμητῶν ἀξία ὁ μέσος ὅρος καὶ των τριῶν γνωμῶν, θεωρουμένων ὡς διαφόρων, ἔστω καὶ ἂν αἱ δύο τούτων συμπίπτωσιν.

8. Η κατὰ τὰ ἀνωτέρω προσδιορισθεῖσα κατὰ τήν ἐπανεκτίμησιν ἀξία εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημοσίον.

Άρθρον 29.

1. Η κατὰ τήν ἀρχικῇ ἐκτίμησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελον ἐγκριθῇ ὑπὸ του Υπουργοῦ των Οικονομικῶν κατὰ τήν παράγραφον 5 του προηγουμένου άρθρου, προσδιορισθεῖσα ἀξία ή, ἐν περιπτώσει μὴ ἐγκρίσεως τής ἀρχικῆς ἐκτιμήσεως, ή κατὰ τήν διεξαχθεῖσαν ἐπανεκτίμησιν προσδιορισθεῖσα ἀξία του ζητηθέντος πρὸς έξαγοράν κτήματος, γνωστοποιεῖται μερίμνῃ του Οικονομικού Εφόρου, ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει, πρὸς τὸν ἐκτιμήσαντα τήν έξαγοράν, καλούμενον συγχρόνως, ὅπως, ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης, ἀπὸ τής πρὸς αὐτὸν γνωστοποιήσεως τής προσδιορισθείσης ἀξίας του κτήματος, δηλώσῃ ἂν ἀποδέχεται τήν γενομένην ἐκτίμησιν καὶ τήν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης πραγματοποιήσειν τής έξαγοράς.

2. Διὰ τήν σύνταξιν καὶ κοινοποίησιν τής ἀπαντήσεως του αἰτούντος καὶ τήν βεβαίωσιν τής ὑπογραφῆς αὐτοῦ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις των παραγράφων 2 καὶ 3 του άρθρου 27.

3. Εφ' ὅσον διὰ τής ἐμπροθέσμως κοινοποιηθείσης ἀπαντήσεως του ὁ ζητήσας τήν έξαγοράν ἤθελον ἀποδεχθῇ τήν γενομένην ἐκτίμησιν, συντελεῖται ή ἐκποίησης.

4. Τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς δέκα ἴσας ἐτησίαις δόσεσι ἐντόκως πρὸς 3 ο)ο ἐτησίως.

Επιτρέπεται προπληρωμὴ των δόσεων, του τόκου ὑπολογιζομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μέχρι τής ἡμέρας τής προπληρωμῆς.

5. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν των δραχμῶν 1.000.000, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἀντὶ του τιμήματος τούτου ή μέρους αὐτοῦ ἀποδοθῇ εἰς τὸ Δημοσίον ὑπὸ του κατόχου μέρους του πρὸς αὐτὸν ἐκποιουμένου κτήματος, ἀνάλογον κατ' ἀξίαν πρὸς ὁλόκληρον τὸ ὀφειλόμενον τίμημα ή μέρος αὐτοῦ. Τὸ ἀποδιδόμενον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ μέρος του ὅλου κτήματος δέον νὰ ή αὐτοτελές, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ ἄρτιον, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ οἰκοπέδου.

Διὰ τήν ἐξεύρεσιν τής ἀξίας του ἀποδιδόμενου εἰς τὸ Δημοσίον μέρους του κτήματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ή ἐνεργηθεῖσα ἤδη κατὰ τὰ ἄρθρα 27 καὶ 28 ἐκτίμησις, ἐφ' ὅσον ἡμῶς ἐκ ταύτης δὲν προκύπτει σαφῶς ή ἀκριβὴς ἀξία του ἀποδιδόμενου μέρους του κτήματος ἐνεργεῖται νέα ἐκτίμησις του μέρους τούτου κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἄρθρα.

Ἡ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον 5 ἀντὶ καταβολῆς δόσεως συντελεῖται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς τὴν ἐλευθέραν δὲ κρίσιν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐναπόκειται ἡ ἀποδοχὴ ἢ μὴ τῆς ταιαύτης ἀντὶ καταβολῆς δόσεως.

6. Ἡ πώλησις ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου γίνεται ἀνευθύνως, τὸ δὲ τίμημα ὀφείλεται καὶ ἐν περιπτώσει ἐκνικήσεως τοῦ πωληθέντος ὑπὸ οἰοδῆποτε τρίτου.

7. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν συντελεῖται ἡ ἐκποίηση, τὴν ἐκδοσὶν τοῦ πωλητηρίου, τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξὶν τῶν δόσεων τοῦ τιμήματος καὶ τὰς συνεπείας τῆς καθυστέρησεως τῆς πληρωμῆς αὐτῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ ἐκποίησης δημοσίων κτημάτων διὰ δημοπρασίας.

8. Συντελουμένης τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 5 ἀποδόσεως μέρους τοῦ κτήματος καὶ ἀνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως τὸ μὲν ἀποδιδόμενον εἰς τὸ Δημόσιον μέρος τοῦ κτήματος περιέρχεται ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα καὶ κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, ἡ δ' ὑπόλοιπος ἔκτασις παραμένει ὀριστικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατόχου.

Ἐὰν τὸ ἀποδιδόμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰς τὸ Δημόσιον μέρος τοῦ κτήματος κείται ἐντὸς περιφερείας, ἣτις ἔχει κηρυχθῇ ἀναδασωτέα, ἡ ἀναδάστωσις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀρθεῖσα ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν περὶ ἀποδοχῆς τοῦ κτήματος ἀντὶ καταβολῆς τιμήματος ἀνευ οἰασδήποτε ἄλλης διατυπώσεως ἀπαιτουμένης κατὰ τοὺς περὶ δασῶν νόμους.

Ἄρθρον 30.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26, 27, 28 καὶ 29 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ διὰ δημοσία κτήματα (πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 26 ἐξαιρουμένων), ὧν ἡ παρὰ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγορὰν νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο μετὰ τὴν 15 Μαΐου 1926.

2. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου :

α') ἡ περὶ ἐξαγορᾶς αἴτησις δύναται νὰ υποβληθῇ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 προθεσμίας,

β') ἡ ἐξαγορὰ δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸ Δημόσιον, ἀποφαινόμενον περὶ τῆς κατ' ἀρχὴν κποδοχῆς ἢ μὴ τῆς περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων,

γ') ἡ τρέχουσα ἀγοραία ἀξία τοῦ κτήματος δύναται νὰ προσδιορισθῇ καὶ κατ' ἄλλον ἢ τὸν ἐν ἄρθρῳ 28 καθοριζόμενον τρόπον, κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὀριζόμενα ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει,

δ') καὶ ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐνεργηθῇ ἐκτίμησις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 28, τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς εἶναι συμβουλευτικὸν διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν,

ε') τὸ τίμημα καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων. δὲν δύναται δὲ τοῦτο ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἦ κατώτερον τῶν 2)3 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ κτήματος καὶ

ς') ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 26 ἀπαλλαγὴ ἢ μὴ τοῦ αἰτούντος τὴν ἐξαγορὰν ἀπὸ τῆς ὑποχρεώσεώς του πρὸς ἀποζημιώσιν τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν παράνομον κατοχὴν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποφαινόμενον μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων καὶ δυναμένου ν' ἀποφασίσῃ καὶ τὴν μὴ ἀπαλλαγὴν ἢ τὴν μερικὴν μόνον ἀπαλλαγὴν.

3. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 26, 27, 28 καὶ 29 δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 26 δικαιούμενοι εἰς ἐξαγορὰν τῶν ὑπ' αὐτῶν νεομένων ἢ κατεχομένων πρὸ τῆς

16 Μαΐου 1926 δημοσίων κτημάτων δὲν ἤθελεν ὑποβάλλει ἐμπροσθέντως τὴν περὶ ἐξαγορᾶς αἰτήσιν των.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων β' καὶ γ' τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 26 ἐξαιρούμενα τῆς ἐξαγορᾶς κτήματα, ὡς καὶ τὰ εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν υπαγόμενα κτήματα, ὧν ἡ νομὴ ἢ κατοχὴ ἤρξατο μετὰ τὴν 15 Μαΐου 1926, δύνανται νὰ ἐξαγορασθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26, κατόπιν γνώμης τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, γνωμοδοτούσης :

α') περὶ τοῦ συμφέροντος ἢ μὴ διὰ τὸ Δημόσιον τῆς ταιαύτης ἐξαγορᾶς καὶ τῆς καταργήσεως τῆς δίκης,

β') περὶ τοῦ πληρωτέου τιμήματος, ὅπερ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἦ κατώτερον ἐκείνου, ἀνθ' οὗ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐξαγορασθῇ τὸ κτήμα ὁ κάτοχος αὐτοῦ, ἂν δὲν εἶχεν ἐγερθῇ παρὰ τοῦ Δημοσίου διεκδικητικὴ ἀγωγή ἢ ἀγωγή περὶ νομῆς καὶ

γ') περὶ ἐφαρμογῆς ἢ μὴ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 26.

Ἡ γνωμοδότησις τῆς Ὀλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ὑποκειται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δυναμένου νὰ τροποποιήσῃ αὐτὴν εἰς ὅφελος τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὅμως καὶ εἰς βάρος αὐτοῦ.

5. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 29.

Ἄρθρον 31.

1. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 26 προθεσμίας ἢ, ἐν περιπτώσει ὑποβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 27 αἰτήσεως, παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 29 μηνιαίας προθεσμίας ἢ δηλώσαντος τοῦ αἰτησάμενου τὴν ἐξαγορὰν, ὅτι δὲν ἀποδέχεται τὴν γενομένην ἐκτίμησιν, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ πωλήσῃ εἰς οἰοδῆποτε φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον πᾶν ἀκίνητον κατεχόμενον παρ' οἰοδῆποτε καὶ ἀνήκον, κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου, γενομένην ἀποδεκτὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς τὸ Δημόσιον ἀντὶ τιμήματος οὐχὶ κατωτέρου ἐκείνου, ἀνθ' οὗ ἐδικαιούτο νὰ το ἀγοράσῃ ὁ κάτοχος.

Εἰς τὸν τοιοῦτον ἀγοραστὴν μεταβιβάζονται καὶ ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου πρὸς λήψιν τῶν εισοδημάτων ἢ ἀποζημιώσεων, λόγῳ τῆς παρανόμου κατοχῆς, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο δικαίωμα συναφὲς πρὸς τὸ κτήμα, πλὴν τῶν κατὰ τὸν παρόντα ἢ ἄλλους νόμους εἰδικῶν προνομίων τοῦ Δημοσίου.

2. Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ κτημάτων, δι' ἃ ἐκκρεμοῦσι δικαστικοὶ ἀγῶνες, ἡ πώλησις πρὸς τὸν τρίτον γίνεται μετὰ γνώμην τῆς ολομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

Συντελουμένης τῆς ταιαύτης πωλήσεως, μεταβιβάζονται εἰς τὸν ἀγοραστὴν πάντα τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, παραδίδεται δ' ἅμα αὐτῷ ὁ σχετικὸς φάκελλος, εἴτε αὐτούσιος εἴτε ἐν ἀντιγράφῳ, ἐκδιδομένοις δαπάναις τοῦ ἀγοραστοῦ.

Ἡ δίκη συνεχίζεται ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἰδίῳ αὐτοῦ ὀνόματι, τιθεμένου τοῦ Δημοσίου ἐκτὸς δίκης.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀγορασταὶ ὀφείλουσι τὸ τίμημα καὶ καταβάλλουσι τοῦτο εἴτε ὀλόκληρον εἴτε εἰς ἐτησίαις δόσεις, μέχρι δέκα τοῦ πολὺ.

Ἡ εἰς δόσεις πληρωμὴ ἐπιτρέπεται μόνον ἐάν, πρὸς ἀσφάλειαν τοῦ τιμήματος, ἤθελε παρασχεθῇ ἐπαρκὴς προσωπικὴ ἢ πραγματικὴ ἐγγύησις. Περὶ τοῦ εἶδους τῆς ἐγγυήσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐτησίων δόσεων ἀποφαινεται, ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει, ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 31 μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς δὲ τὴν περὶ

πτωσιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου μετὰ γνώμην τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 29 ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 31 πωλουμένων κτημάτων.

Ἄρθρον 33.

1. Ὅπου τῶν ἄχρι τοῦδε κειμένων διατάξεων ἡ τοῦ παρόντος γίνεται μνεία περὶ καταβολῆς συμβατικοῦ τόκου ἐπὶ τῶν δόσεων τιμήματος ἐκποιηθέντος κτήματος τοῦ Δημοσίου, τὸ δ' ἐπιτόκιον δὲν ἔχει καθορισθῆ ἢ ἔχει ὁρισθῆ μείζον τοῦ 7 ο)ο ἐτησίως, ὁφείλεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς τόκος 7 ο)ο ἐτησίως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συντελεσθείσας ἐκποιήσεις, ἀλλὰ μόνον προκειμένου περὶ δόσεων μὴ καταβληθεισῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 34.

1. Τὸ ἄρθρον 123 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος, τῆς 11 Νοεμβρίου 1929 «περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων» καταργεῖται.

2. Ἀκίνητα, ἐγκαταλειμμένα παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν των καὶ μὴ διαχειριζόμενα παρ' αὐτῶν οὐδὲ δι' ἀντιπροσώπων, καταλαμβάνονται παρὰ τοῦ Δημοσίου καὶ διαχειρίζονται παρ' αὐτοῦ ὡς διοικητοῦ ἄλλοτρίων.

3. Ἡ κατάληψις γίνεται διοικητικῶς διὰ πρωτοκόλλου, συντασσομένου ὑφ' ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου, λαμβάνοντος πρὸς τοῦτο εἰδικὴν ἐντολὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων) καὶ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἀρμοδίας Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου ἀστυνομικοῦ ὄργάνου.

4. Ἐφ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι γνωστὸς εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν, περίληψις τοῦ πρωτοκόλλου καταλήψεως τοῦ ἀκινήτου ὡς ἐγκαταλειμμένου, ἀναφέρουσα καὶ τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἰδιοκτήτου, καταχωρεῖται εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν καὶ εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐπιμελεία τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελεῖ δὲ πλήρη ἀπόδειξιν περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διοικητοῦ ἄλλοτρίων.

5. Ἡ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἀπόδοσις τοῦ καταληφθέντος κτήματος γίνεται, κατ' αἰτήσιν αὐτοῦ, κοινοποιουμένην πρὸς τὸ Δημόσιον, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 10 ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

6. Εἰς τὸν ἀναλαμβάνοντα τὸ ἀκίνητόν του ἰδιοκτήτην ἀποδίδονται, κατὰ τὴν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 5 καθοριζομένην ἱεραδικασίαν, καὶ τὰ εἰσπραχθέντα τυχόν παρὰ τοῦ Δημοσίου μισθώματα, μειούμενα κατὰ τὰς γενομένας δαπάνας καὶ κατὰ 20 ο)ο λόγῳ ἐξόδων διαχειρίσεως.

7. Ἐὰν ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ δὲν ἐκδοθῇ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Συμβουλίου, ταχθείσης, κατὰ τὴν παράγραφον 4 τοῦ ἄρθρου 11, προθεσμίας δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν δι' αἰτήσεώς του, ὑποβαλλομένης πρὸς τὸν ἀρμόδιον, ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, Πρόεδρον Πρωτοδικῶν.

8. Μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταλήψεως κτήματος ὡς ἐγκαταλειμμένου, τὸ δικαίωμα κυριότητος ἀποστέλλεται καὶ ἡ κυριότης τοῦ ἀκινήτου περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

9. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐγκαταλειμμένων ἀκινήτων, καταληφθέντων παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἂν δὲν ἐτηρηθῇσαν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅπως αὐταὶ ἢ μὲν ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐξάμηνος προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς

ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἂν πρὸ αὐτῆς ὑπεβλήθῃ ἡ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἀκινήτου αἴτησις, ἢ δὲ κατὰ τὴν παράγραφον 8 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀποδόσεως τοῦ δικαιώματος τῆς κυριότητος δὲν συντελεῖται, ἐν πάσῃ περιπτώσει, πρὸ τῆς παρόδου πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

10. Αἱ περὶ ἀποδόσεως ἀκινήτων διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ κτημάτων, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ ἐπ' ἀριθ. 735 (1931) Ἀναγκαστικὸς νόμος.

Ἄρθρον 35.

Εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμενας δίκας τοῦ Δημοσίου οὐδεμία ἀπολύτως τρέχει κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν δικαστικῶν διακοπῶν προθεσμία εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου οὔτε διὰ τὴν ὑπὸ τούτου, ὡς τρίτου, ἀσκήσιν δηλώσεων οὔτε διὰ τὴν ἔγερσιν ἀγωγῶν, παρεμβάσεων καὶ προσεπιλήψεων οὔτε τέλος διὰ τὴν ἀσκήσιν οἰουδήποτε ἐνδίκου μέσου ἢ ἐξέτασιν μαρτύρων, πᾶσα δὲ τοιαύτη προθεσμία, ἀρξαμένη πρὸ τῶν διακοπῶν, ὡς καὶ ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων ἀναστέλλονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διακοπῶν. Ἐξαιρετικῶς ἢ πρὸ τῶν διακοπῶν ἀρξαμένη ἐξέτασις μαρτύρων δύναται νὰ συνεχισθῇ καὶ κατὰ τὰς διακοπὰς μόνον ἂν αἰτήσῃται τοῦτο τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 36.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα εἰς τὸ Δημόσιον, διαχειριζομένων ὅμως δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων ὑπὸ νομικῶν προσώπων.

2. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται νὰ ὀρίζεται, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, πλὴν τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32, ἢ τινὲς μόνον τούτων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων κτημάτων, ἀνηκόντων μὲν κατὰ κυριότητα, ὀριστικὴν ἢ μετακλητὴν, εἰς νομικὰ πρόσωπα, ὀριζόμενα διὰ τῶν ὡς ἄνω Βασ. Διαταγμάτων, παραχωρηθέντων ὅμως εἰς τὰ νομικὰ ταῦτα πρόσωπα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς ὑπὲρ αὐτῶν.

3. Ἐφ' ὅσον ἦν ἐκδοθῇ τὰ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον Β. Διατάγματα, ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὅστις ἀσχεῖ ἐποπτεῖαν ἢ ἐλεγχον ἐπὶ τοῦ οἰκείου νομικοῦ προσώπου, ἐπεκτείνωνται ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀκινήτων κτημάτων καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 25 ἕως 32 τοῦ παρόντος νόμου εἴτε ὡς αὗται ἔχουσιν εἴτε καὶ τροποποιούμεναι ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαδικασίαν ἐκποιήσεως εἰδικῶς καὶ μόνον τῶν κτημάτων τούτων, τῆς τροποποιήσεως ταύτης δυναμένης νὰ γίνῃ εἴτε ὁμοιομόρφως δι' ἅπαντα τὰκίνητα ταῦτα κτήματα εἴτε καὶ διαφερατρώπως δι' ἐκάστην κατηγορίαν αὐτῶν.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι καὶ προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀκινήτων κτημάτων.

Ἄρθρον 37.

Τὸ ἄρθρον 215 τοῦ νόμου 4173 (δασικοῦ κώδικος), ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ἄρθρων 61 τοῦ νόμου 4687 καὶ 12 τοῦ νόμου 5698, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 215.—1. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας, σποράς ἢ οἰασθῇ ποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἱεράματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χρηστολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν λιβαδικῶν.»

«2. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος τὰς ἀνωτέρω παρανόμους πράξεις συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Δασάρχου ἢ προϊσταμένου δασονομείου ἢ κατ' ἐντολὴν τούτου ὑπὸ κατωτέρων δασικῶν ὑπαλλήλων πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβόλης, κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ δάσους κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ Δημοσίου ἢ τῶν ἐν παραγρ. 1 νομικῶν προσώπων, ἐὰν

ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν μὴ παρεκτεινόμενης λόγῳ ἀποστάσεως δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου.»

«3. Ἡ ἀνακοπὴ ἀσκεῖται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου Προέδρου Πρωτοδικῶν καὶ ἀντίγραφον μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν κοινοποιεῖται ἐκτὸς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὸν ἀρμοδίον Δασάρχην ἢ προϊστάμενον δασονομείου, συζητεῖται δὲ μετὰ ἑνα μὴνα ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.»

«4. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ διοικητικοῦ πρωτοκόλλου ἀποβολῆς, δύναται ὅμως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσῃ τοῦ ἀνακόπτοντος νὰ ἀναστείλῃ διὰ πράξεώς του τὴν ἐκτέλεσιν μέχρις ἐκδικάσεως τῆς ἀνακοπῆς.»

«5. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου τούτου ἀπόφασις δὲν κωλύει τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐκατέρωθεν δικαίων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.»

Ἄρθρον 38.

1. Διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων καγονίζεται πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἅμα τῇ παρελεύσει τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1938.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

I. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, I. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, I. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(2)

Ἀναγκ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 1840. 1938

Περὶ ἰσοποιούσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς περὶ διοικήσεως τῶν Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ὁργάνωσις Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ Δημοσίων Κτημάτων ἀποτελεῖται ἐφεξῆς:

α') ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐνός Νομικοῦ Συμβούλου, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν,

β') ἐξ ἐνός Ἀντιπροέδρου ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Σώματος, ὑφ' οὗ ὀρίζεται ἐπίσης καὶ ὁ ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος,

γ') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

δ') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

ε') ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον,

στ') ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ

ζ') ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος, ὀριζομένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπεζικῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀναπληρουμένου δ' ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐτέρου Διευθυντοῦ, ὀριζομένου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

2. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεύει ὁ Πρόεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ἐν ἀπουσίᾳ δ' αὐτοῦ ὁ Ἀντιπρόεδρος ἢ Σύμβουλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Ἐν περιπτώσει συγχρόνου ἀπουσίας τοῦ τε Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, προεδρεύει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ τυχὸν παρίσταμενος ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου Νομικὸς Σύμβουλος, ἀπόντος δὲ καὶ τούτου ὁ ἐκ τῶν λοιπῶν, ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, μελῶν αὐτῆς ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐπὶ ἰσοβάθμῳ ὁ ἀρχαιότερος.

3. Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς Εἰσηγητῆς ἄνευ ψήφου ὁ ἀρμόδιος, ἀκαλόγως τοῦ ὑπὸ συζήτησιν θέματος, Τμήματάρχης τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ, χρέη δὲ γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν Εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος ἐκαστοτε μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του δι' ἀποφάσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνέρχεται τακτικῶς μὲν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, ἐκτάκτως δ' ὅποτεν ἤθελεν ἢ ἰδίᾳ ἀποφασίσῃ ἢ ἤθελε κληθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

6. Εἰς τὰ μέλη, τοὺς Εἰσηγητὰς καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 200 δι' ἑκαστον κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρις ἐξ συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶσα ἡ κατὰ τὰς ἄχρι τοῦδε κειμένης διατάξεις ἀρμοδιότης τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Δικαστικοῦ Τμήματος ἀσκήσεται ἐφεξῆς ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετεῖται εἰς τῶν Παρέδρων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, παρ' αὐτῷ δὲ τοποθετοῦνται δύο Εἰσηγηταὶ Δικαστικῶν Ὑποθέσεων.

3. Ἡ τοποθέτησις τοῦ τε Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Εἰσηγητῶν Δικαστικῶν Ὑποθέσεων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ πρότασιν τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

4. Ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου προίσταται τῶν παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει Εἰσηγητῶν Δικαστικῶν Ὑποθέσεων ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ.

5. Τόσον ὁ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Πάρεδρος τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὅσον καὶ οἱ παρ' αὐτῷ Εἰσηγηταὶ Δικαστικῶν Ὑποθέσεων ἀποτελοῦσι προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐξαρτώμενον ἐκ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, τὰ καθήκοντα δὲ καὶ δικαιώματα τούτων ὡς καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως

αὐτῶν, καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου.

6. Βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐξ ἀκολουθῶν ἢ γραφείων, ὧν ὁ ἀριθμὸς ὀρίζεται ἐκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος, καὶ ἐνὸς κλητῆρος τοποθετεῖται διὰ Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. Τὸ προσωπικὸν τοῦτο λαμβάνεται ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων.

7. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ τῆς τοποθετήσεως παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, μέχρι τῆς τοποθετήσεως τοῦ ὁποῦ διατηρεῖται προσωρινῶς τὸ παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει Δικαστικὸν Τμήμα, ἢ δὲ σχετικὴ ὑπηρεσία ἐξακολουθεῖ διεξαγεμένη ὡς μέχρι τοῦδε.

Μετὰ τὴν παρὰ τῇ ὡς ἄνω Διευθύνσει τοποθέτησιν Παρέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου παύει λειτουργεῖν τὸ παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει Δικαστικὸν Τμήμα. τὸ δὲ προσωπικὸν αὐτοῦ διατίθεται εἰς ἐνίσχυσιν τῶν λοιπῶν Κεντρικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν (Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας) προστίθενται 1) πέντε (5) θέσεις «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' ἢ α' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ὑπουργικοῦ Τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως, 2) ἐπτὰ (7) θέσεις φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Ὑπουργικοῦ ἀρχικλητῆρος ἢ κλητῆρος α' τάξεως καὶ 3) δύο (2) θέσεις κλητῆρων α' τάξεως.

2. Ἐκ τῶν θέσεων τούτων αἱ μὲν δύο (2) θέσεις «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' ἢ α' τάξεως διατίθενται διὰ τὴν ἰδρύσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος νόμου Τμημάτων «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» Δημοσίων» παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι Μακεδονίας καὶ Θράκης. αἱ δὲ λοιπαὶ διατίθενται διὰ Β. Διατάγματος εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Καταργοῦνται τρεῖς (3) θέσεις Εἰσηγητῶν ἢ γραμματέων α' ἢ β' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, μέχρις ὅμως τῆς πληρώσεως τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέσεων «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἐπιτρέπεται, ὅπως ὑπηρετῶσιν ἰσάριθμοι πρὸς τὰς κενὰς ἐκ τῶν θέσεων τούτων ὑπερετῶσιν ἰσάριθμοι πρὸς τὰς κενὰς ἐκ τῶν θέσεων τούτων ὑπεράριθμοι Εἰσηγηταὶ ἢ Γραμματεῖς τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 155 τοῦ ἔτους 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προβλεπομένη προθεσμία διαρκείας τῆς συμβάσεως τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Δημοσίου Λογιστικοῦ ὑπηρετοῦντος ὑπαλλήλου τῆς τέως Ὑπηρεσίας Ἑλληνοβουλγαρικῆς Μεταναστεύσεως θεωρεῖται σιωπηρῶς παραταθείσα μέχρι τέλους Ἰουνίου 1938, συμφῶνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἀπὸ 11 Νομβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συνεχίσεως τοῦ ἔργου τῆς διαλυθείσης Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Μ.Ε.Ε.Μ.». Ὁ ἀνωτέρω δύναται μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας νὰ διαρυσθῇ εἰς κανὴν θέσιν κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ βαθμῷ γραμματέως α' ἢ β' τάξεως.

5. Ὁ Διευθυντὴς Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς τούτου μετέχει ἐφεξῆς ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ὡς μόνιμον αὐτοῦ μέλος.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς «Ἐλεγκτὴν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' τάξεως προάγεται ὁ κεικτεμένος τὰ προσόντα προαγωνῆς εἰς θέσιν

Τμηματάρχου β' τάξεως τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, προτιμωμένων, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθῇ οὗτοι ἱκανοί, τῶν κεικτεμένων διετῇ τοῦλάχιστον ὑπηρεσίαν παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου.

2. Εἰς «Ἐλεγκτὴν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» α' τάξεως προάγεται ὁ ἐπὶ διετίαν ὑπηρετήσας εἰς θέσιν «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» β' τάξεως ἢ ἄλλην ὁμοόμοιον ὁργανικὴν θέσιν.

3. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαιτούμενος χρόνος ὑπηρεσίας διὰ τὴν εἰς τὰς ὡς ἄνω θέσεις προαγωγὴν προσαυξάνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 529 (1937) Ἀναγκαστικοῦ νόμου.

4. Οἱ «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἐξομοιοῦνται κατὰ πάντα πρὸς Τμηματάρχας τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἢ ὑπηρεσία δ' εἰς τὰς θέσεις τούτων θεωρεῖται ὡς πρὸς τὰ προσόντα καταλήψεως ἀνωτέρων θέσεων ὡς ὑπηρεσία εἰς θέσιν Τμηματάρχου τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Οἱ «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» τοποθετοῦνται παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ ὑπηρεσία τούτων παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι δὲν δύναται ἐκάστοτε νὰ διαρκῇ πέραν τῆς τριετίας, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ὁποίας οἱ ὑπηρετοῦντες παρὰ Γενικαῖς Διοικήσεσι «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἀντικαθίστανται ὑποχρεωτικῶς δι' ἑτέρων τοιούτων, ὑπηρετοῦντων παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Ἐπιτρέπεται μετάθεσις «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» εἰς κενὴν θέσιν Τμηματάρχου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ.

7. Οἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετούμενοι «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ἔχουσιν ὡς κύριον αὐτῶν καθήκον τὴν ἐπιτόπιον ἐξακριβῶσιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν ἀνηκόντων τῷ Δημοσίῳ κτημάτων ὡς καὶ τὴν ἐκκαθάρισιν ἐν γένει τῶν παρὰ ταῖς Οἰκον. Ἐφορίαις ἐκκαρεμῶν κτηματικῶν ὑποθέσεων τοῦ Δημοσίου.

Τοιαῦτα καθήκοντα δύνανται ν' ἀνατίθενται καὶ εἰς τοὺς παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι τοποθετούμενους «Ἐλεγκτὰς Κτηματικῶν Ὑποθέσεων».

Εἰδικώτερον τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» ὀρίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 5.

1. Φύλαξ Δημοσίων Κτημάτων ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς κλητῆρος α' τάξεως διορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ ὁ γνωρίζων ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν καὶ μὴ ὑπερβὰς τὸ 50ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του.

2. Οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν καὶ ἀποδοχὰς Ὑπουργικοῦ ἀρχικλητῆρος μετὰ διετῇ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν κλητῆρος α' τάξεως.

3. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων τοποθετοῦνται εἴτε παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι εἴτε παρὰ ταῖς Οἰκον. Ἐφορίαις τοῦ Κράτους. Ἡ τοποθέτησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Εἰς αὗς Οἰκονομ. Ἐφορίας δὲν ὑπηρετοῦσι φύλακες Δημοσίων Κτημάτων δύναται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας ν' ἀνατίθενται εἰς τοὺς κλητῆρας τῶν

Οικονομικῶν Ἐφοριῶν πλὴν τῶν κυρίων αὐτῶν καθήκοντων καὶ καθήκοντα φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτως ἐκπληρούμενων καθήκοντα φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων κλητῆρων Οἶκον. Ἐφοριῶν δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ εἶναι ἀνώτερός τῶν δέκα (10).

6. Τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν φυλάκων Δημοσίων Κτημάτων ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δημοσιευομένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

7. Εἰς τοὺς φύλακας Δημοσίων Κτημάτων καὶ τοὺς κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου κλητῆρας Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν καταβάλλονται ἑξοδα κινήσεως, ὀριζόμενα κατ' ἀποκοπὴν δι' ἐκάστην ἡμέραν ἐργασίας δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μὴ δυνάμενα δὲ νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς εἴκοσι (20) ἡμερησίως.

8. Καταργοῦνται πᾶσαι αἱ διὰ τῶν ἄχρι τοῦδε κειμένων διατάξεων συνεισθημέναι εἴτε παρὰ τῇ Κεντρικῇ ἢ Ἐξωτερικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ τῷ Κτηματικῷ Γραφείῳ Θεσσαλονίκης εἴτε παρὰ ταῖς Οἰκονομ. Ἐφορίαις τοῦ Κράτους θέσεις μονίμων ἢ ἐκτάκτων κτηματοφυλάκων.

Οἱ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετοῦντες ἔξ μονίμοι κτηματοφύλακες κατάλαμβάνουσιν αὐτοδικαίως ἰσαρίθμους ἐκ τῶν διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 συνιστωμένων θέσεων φυλάκων δημοσίων κτημάτων, διατηροῦσι δ' ἐξακολουθεῖς τὸν, ὃν ἤδη κέκτηνται, βαθμὸν καὶ μισθόν.

Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπηρετῶν ἐκτακτος κτηματοφύλαξ μονιμοποιεῖται εἰς τὴν ἐξδύμην τῶν συνιστωμένων θέσεων φυλάκων δημοσίων κτημάτων ἐπὶ ἐαυτῷ καὶ ἀποδοχαῖς κλητῆρος α' τάξεως, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ἱκανὸς πρὸς μονιμοποίησιν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, ἄλλως ἀπολύεται τῆς ὑπηρεσίας.

9. Οἱ ἀποτελοῦντες τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων ὡς καὶ οἱ φύλακες Δημοσίων Κτημάτων ὑπάρχοντες ἐφεξῆς ὡς πρὸς τὸν διορισμὸν, τοποθέτησιν, μεταθέσιν, προαγωγὴν, ἀσκήσιν ἐπ' αὐτῶν πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἀπόλυσιν καὶ πάντα ἐν γένει τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν ὑπαλληλικὴν αὐτῶν κατάστασιν ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς περιπτώσιν μεταβολῆς διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τῆς ἀρμοδιότητος τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Τμημάτων ἢ καταργήσεως τινῶν τούτων, ἀντὶ τῶν Τμηματικῶν ὀρισμένων Τμημάτων, οἵτινες κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις μετέχουσι διαφόρων Ἐπιτροπῶν, θέλουσι μετέχει τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἕτεροι Τμηματάρχαι τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὀριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῷ Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται ὀρισμένα ἢ καὶ ἅπαντα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀριζομένου Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ἐν Ἀθήναις Οἶκον. Ἐφοριῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπὰς μετέχει ἄγοι τοῦδε ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων ἢ ὑπάλληλοι τοῦ Τμήματος τούτου θέλουσι μετέχει ὁ προϊστάμενος τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας θέλει ὑπαχθῇ τὸ σχετικὸν ἀντικείμενον ὑπηρεσίας, ἢ ὑπάλληλοι τῆς Οἶκον. Ἐφορίας ταύτης.

Ἄρθρον 7.

1. Παρὰ τῇ Διευθύνσει Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκάστης τῶν Γενικῶν Διοικήσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης συνιστᾶται Τμήμα «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίων», εἰς ὃ ἀνατίθεται ὁ διανομιστικὰ, ἐκμετάλλευτικὰ, διατηρητικὰ τῆς

κατοχῆς καὶ ἐκποιήσεως κτημάτων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ὑπηρεσία σχετιζομένη πρὸς τὰ κατὰ τὰς ἐκείστοτε ἰσχυοῦσας διατάξεις ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Τὰντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Τμημάτων τούτων, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τῶν προϊσταμένων αὐτῶν καὶ τὰ τῆς ἀναπληρώσεως τούτων ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος καθορίζονται λεπτομερέστερον διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω Β. Διαταγμάτων δύναται, κατὰ τροποποίησιν τῶν ἰσχυοῦσων διατάξεων περὶ διοικήσεως δημοσίων κτημάτων, νὰ ὁρισθῇ, ὅτι εἰς ἃς περιπτώσεις ἐπὶ ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀποφαίνεται ἄγοι τοῦδε ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τινὰς μόνον τούτων θέλει ἐφεξῆς ἀποφασίζει ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ὑπουργὸς—Γενικὸς Διοικητῆς ἄνευ γνώμης τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ὅπου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων ἀπαιτεῖται τοιαύτη, ἢ καὶ μετὰ γνώμην Ἐπιτροπῆς, ἥς ἢ σύνθεσις ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς θέλουσι καθορισθῇ διὰ τῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων.

3. Προϊστάμενοι τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Τμημάτων παρὰ ταῖς ὡς ἄνω Γενικαῖς Διοικήσεις τοποθετοῦνται ἐκάστοτε δύο τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων». Ἡ τοποθέτησις τούτων γίνεται διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῶν ὡς ἄνω Τμημάτων λαμβάνεται ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε παρατηρουμένων ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας ἐκ ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν, Κεντρικῶν ἢ περιφερειακῶν, τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὑποπροσέχοντων παρὰ τῇ οἰκείᾳ Γενικῇ Διοικήσει ἢ ταῖς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμέναις οἰκονομικαῖς ὑπηρεσίαις, οἵτινες ἀποσπῶνται παρὰ ταῖς ὡς ἄνω τμήματι ἐπὶ ὀρισμένον χρόνον ἢ καὶ ἐπ' ἀόριστον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ—Γενικοῦ Διοικητοῦ μετὰ γνώμην τοῦ παρ' αὐτῷ ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου.

Οἱ οὗτοι ἐν ἀποσπᾷ ὑποπροσέχοντες ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρεταὶ θεωροῦνται διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ καταβλητέου αὐτοῖς ἐπιδόματος πόλεως ὡς ὀριστικῶς τοποθετημένοι ἐν τῇ ἐξῆς τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

5. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύναται νὰ συσταθῇ Τμήμα «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίων» καὶ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Ἡπείρου, τοποθετουμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὡς ποιοῦστος τοῦ Τμήματος τούτου ἐνδὲ εἰπέτι «Ἐλεγκτοῦ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων», ὁπότε οἱ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετούμενοι «Ἐλεγκταὶ Κτηματικῶν Ὑποθέσεων» θέλουσι περισυρτῆθαι εἰς δύο.

Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θέλουσιν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ὡς ἄνω συσταθησόμενον Τμήμα.

Δι' ὁμοίου Β. Διατάγματος δύναται νὰ καταργηθῇ τὸ Τμήμα τοῦτο, αὐξανόμενον ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκ νέου εἰς τρεῖς τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τοποθετούμενων «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων».

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ Κτηματικὸν Γραφεῖον Θεσσαλονίκης ὡς καὶ αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ καταργοῦνται, πάντα δὲ ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος αὐτοῦ ὑπάρχοντα ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον τμήματος «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίων» παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας, ὁ προϊστάμενος τοῦ ὁποίου ἀσκεῖ ἐφεξῆς πᾶσαν τὴν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀρμοδιότητα τοῦ προϊσταμένου τοῦ καταργουμένου Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν

Οικονομικῶν Ὑπουργοῦ, δύνανται ὀρισμένα ἀντικείμενα τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ καταργουμένου Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα μιᾶς ἢ πλείονων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Οἶκον. Ἐφοριῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς ἃς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις Ἐπιτροπὰς μετεῖχεν ὁ Διευθυντὴς τοῦ καταργουμένου Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης θέλει μετέχει ὁ προϊστάμενος τῆς Οἴκον. Ἐφορίας, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας θέλει ὑπαχθῇ τὸ σχετικὸν ἀντικείμενον ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ἤδη ὑπηρετῶν ὡς Διευθυντὴς τοῦ καταργουμένου Κτηματικοῦ Γραφείου Θεσσαλονίκης καταλαμβάνει αὐτοδικαίως μίαν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένων θέσεων «Ἐλεγκτῶν Κτηματικῶν Ὑποθέσεων», ἀναλαμβάνει δ' αὐτοδικαίως ἐπίσης, προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 4, τοποθετήσεως αὐτοῦ, τὴν διεύθυνσιν τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας τμήματος «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δημοσίων».

Ὁ παρὰ τῷ αὐτῷ καταργουμένῳ Κτηματικῷ Γραφείῳ Θεσσαλονίκης ὑπηρετῶν μόνιμος γραφεὺς μετατίθεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς ὁμοίᾳθμον κενὴν θέσιν ἐφοριακοῦ γραμματέως β' τάξεως, ἐφ' ὅσον δὲ δὲν ὑφίσταται κενὴ τοιαύτη θέσις, μετατίθεται κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ὑπεράριθμος, μὴ συμπληρουμένης τῆς πρώτης κενωθρομένης θέσεως.

*Ἄρθρον 9.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδοθησομένου Βασ. Διατάγματος ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις ἐκτάκτων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὀριοδεικτῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

2. Ὡσαύτως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω χρονολογίας καταργοῦνται πάσαι αἱ ἄχρι τοῦδε ἰσχύουσαι διατάξεις περὶ προσλήψεως ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον ἐκτάκτων ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει τεχνικῶν ἢ διοικητικῶν ὑπαλλήλων ἢ ὑπηρετῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Κτημάτων, Κεντρικὴν ἢ Ἐξωτερικὴν.

3. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου οἱ ἤδη ὑπηρετοῦντες ἐκτακτοὶ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει ὀριοδεύονται ἢ ἄλλοι ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετοὶ τῆς τε Κεντρικῆς καὶ Ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Κτημάτων, πλὴν τῶν ἐκτάκτων Μηχανικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων καὶ τῶν ἐκτάκτων κτηματοφυλάκων, μονιμοποιῶνται εἰς ἀναλόγους πρὸς τὰ οὐσιαστικὰ αὐτῶν προσόντα καὶ κενὰς κατὰ προτίμησιν θέσεις ἐφοριακῶν γραμματέων α' ἢ β' τάξεως ἢ γραφεῶν α' ἢ β' τάξεως, ταξινομῶν ἢ κλητῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἂν εἴ δὲν κέκηνται τὰ διὰ τὰς, εἰς ἃς μονιμοποιήθονται, θέσεις ἀπαιτούμενα τυπικὰ προσόντα.

Ἡ μονιμοποίησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

4. Ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται κενὰ εἰς τὰς ὡς ἄνω ὀριζόμενας θέσεις ἢ οἱ κρίνομενοι δὲν θεωροῦνται κατάλληλοι διὰ τὰς, εἰς ἃς τὰ κενὰ, θέσεις, θεωροῦνται ὅμως κατάλληλοι δι' ἑτέρας ἐκ τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων θέσεων, εἰς ἃς δὲν ὑπάρχουσιν κενὰ, ἐπιτρέπεται ἡ μονιμοποίησις τῶν ὡς ὑπεράριθμων εἰς τὰς, δι' ἃς κρίνονται κατάλληλοι, θέσεις, μὴ συμπληρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ δημιουργουμένων κενῶν μέχρι πλήρους ἐξαχλήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπεράριθμων.

5. Οἱ, περὶ τῶν μερیمνὰ τὸ παρὸν ἄρθρον, ὀριοδεύονται ἢ ἄλλοι ἐκτακτοὶ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἢ μηνιαίᾳ ἀποζημιώσει ὑπάλληλοι ἢ ὑπηρετοὶ διατηροῦνται ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μέχρις οὗ κριθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου. ἂν τυγχάνωσιν ἢ μὴ μονιμοποιητέοι, μετὰ δὲ τὴν πάροδον τοῦ κατὰ τὴν παράγρα-

φον 3 διμήνου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἐφόσον ἤθελον κριθῆναι ὡς μὴ μονιμοποιητέοι, ἀπολύονται τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ἐπιτρέπεται ἡ παρὰ τῇ Διευθύνσει Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν πρόσληψις ἐκτάκτων, ἐπὶ συμβάσει ὀρισμένης χρονικῆς ἰσχύος, τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων τούτων ὑπαλλήλων, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα τούτων, αἱ ἀποδοχαὶ αὐτῶν, τακτικαὶ ἢ πρόσθετοι, τὰ προσόντα, ἅτινα δεόν νὰ κέκηνται οὗτοι, τὰ τοῦ χρόνου ἰσχύος τῶν σχετικῶν συμβάσεων, τὰ τῆς ἀναγεώσεως ἢ μὴ τῶν συμβάσεων τούτων, τὰ τῆς ἀσκήσεως ἐπὶ τῶν ὑπαλλήλων τούτων πειθαρχικῆς ἐξουσίας καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Οἱ ἀποτελοῦντες τό, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, ἐκτακτον πρόσωπικὸν τοποθετοῦνται καὶ μετατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ὑπηρεσίᾳ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε παρὰ ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσιν εἴτε τέλος παρὰ ταῖς Οἰκονομικαῖς Ἐφορίαις τοῦ Κράτους.

8. Ὁ διορισμός, ἡ τοποθέτησις, μετάθεσις, ἀσκήσις πειθαρχικῆς ἐξουσίας, ἀπόλυσις καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ζητήματα τὰ σχετίζοντα πρὸς τὴν ὑπαλλήλικήν κατάστασιν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 6 ἐκτάκτου προσωπικοῦ ὑπάγονται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

9. Οἱ ἀποτελοῦντες τό ὡς ἄνω ἐκτακτον προσωπικόν, ἐξερχόμενοι τῆς ἑδρας τῶν δι' ὑπηρεσίαν ἢ μετατιθέμενοι, δικαιούνται τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καταβαλλομένων εἰς τοὺς μόνιμους δημοσίους ὑπαλλήλους ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐκαστοτε ἐν τῇ συμβάσει.

*Ἄρθρον 10.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἀπὸ 7)12 Μαΐου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2085 κλπ.» Ἐπιτροπὴ, ἀποκαλουμένη ἐφεξῆς «Ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τοῦ αἰγιαλοῦ», ἀποτελεῖται :

α') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν προϊστάμενου τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

β') ἐξ ἐνὸς τῶν τμηματοάρχων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ

γ') ἐξ ἐνὸς τῶν μόνιμων ἢ ἐκτάκτων μηχανικῶν ἢ ἄλλων τεχνικῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Τὰ δύο τελευταῖα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὀρίζονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ὀρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν λαμβανόμενοι ἐκ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω προσώπων.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ ἐγκριθῇ ἢ πρὸς τὰ μέλη τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπῆς ἢ εἰς μόνον τὸν προϊστάμενον τῆς Ὑδρογραφικῆς Ὑπηρεσίας πληρωμὴ, πλὴν τῶν κατὰ τὰς κειμένων διατάξεων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίας ἀποζημιώσεως, καὶ προσθέτου ἀποζημιώσεως ὀριζομένης κατὰ χιλιομέτρον ἐκτελουμένης ἐργασίας καὶ μὴ δυναμένης ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 12.000 ἐτησίως δι' ἕκαστον μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν πάσης δαπάνης ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν ἰσχυόντων ἐκαστοτε νόμων περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, περὶ στεγασεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἢ περὶ ἄλλων θεμάτων τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Τροποποιήσεις κειμένης νομοθεσίας περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, περί στεγάσεως δημοσίων υπηρεσιών κλπ.

"Άρθρον 11.

§ 1. Τὸ ἐδάφ. 5 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 6, προστίθεται δὲ πρὸ αὐτοῦ νέον ἐδάφιον ὑπ' ἀριθμὸν 5, ἔχον οὕτως:

«5. Ἀκίνητα τοῦ Δημοσίου, ὧν ἡ ἐτήσια πρόσοδος οὐδέποτε ὑπερέβη κατὰ τὸ παρελθὸν τὰς τέσσαρας χιλιάδας (4.000) δραγμῶν, δύνανται, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, νὰ ἐκμισθῶνται ἄνευ δημοπρασίας εἰς τοὺς κατόνους αὐτῶν».

§ 2. Τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 12 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«3. Ἵνα γίνῃ τις δεκτὸς εἰς τὴν δημοπρασίαν, βέον:

α') νὰ προσαγάγῃ γραμματίον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τοῦ ἐλαχίστου ὅρου προσφορᾶς ἢ, ἐν περιπτώσει ἐπαναληπτικῆς δημοπρασίας, ἴσου τῷ ἐνὶ δεκάτῳ τῆς ἐπιτευχθείσης κατὰ τὴν ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν προσφορᾶς ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Τραπεζίᾳ δι' ἴσον ποσὸν ἢ τέλος πιστοποιητικὰ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς. βεβαιοῦντα τὸ εἶδος καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ πλειοδότη, πιστοποιητικὸν τοῦ ἀρμοδίου ὑποθηκοφύλακος βεβαιοῦν, ὅτι τὰ νύκοντα εἰς τὸν πλειοδότην ἀκίνητα κτήματα εἶναι ἐλεύθερα πάσης ὑποθήκης καὶ κατασχέσεως, πρὸς δὲ συμβόλαια ἀγοραπωλησίας, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, βεβαιοῦντα τὴν ἀξίαν τῶν αὐτῶν κτημάτων, ὥστε κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν νὰ παρέχεται, διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν ἐγγραφῆς πρώτης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑποθήκης, ἀσφάλεια διὰ τὸ 1)10 τοῦ ἐλαχίστου ὅρου προσφορᾶς ἢ τῆς ἐπιτευχθείσης κατ' ἀκυρωθεῖσαν δημοπρασίαν προσφορᾶς καὶ

β') νὰ ἐγγυηθῇ ὑπὲρ τοῦ πλειοδότη καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τούτου ἀναλαμβανομένων ὑποχρεώσεων ἀξιοχρεώως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς ἐγγυητῆς, περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ὁποίου λαμβάνονται ὡς τεκμήρια τίτλοι ἰδιοκτησίας, πιστοποιήσεις Ἐπιμελητηρίων ἢ Ἀστυνομικῶν ἀρχῶν περὶ ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος καὶ πᾶν ἄλλο στοιχείον, ὅπερ κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς ἤθελε θεωρηθῇ χρήσιμον πρὸς μάρτυριν ὑπ' αὐτῆς γνώμης περὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ ἐγγυητοῦ.

Τὰ προσφερόμενα εἰς ἐγγύησιν κτήματα, τόσον διὰ τὴν συμμετογὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει ἀναδείξεως τοῦ μετέχοντος τῆς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιαστοῦ.

Ἡ γραμματικὴ ἐγγύησις ἰσχύει, τόσον διὰ τὴν συμμετογὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει ἀναδείξεως τοῦ μετέχοντος τῆς δημοπρασίας ὡς ἐνοικιαστοῦ.

§ 3. Τὸ ἄρθρον 40 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 40. — 1. Ὅσακις ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία εἰς βῆρος τοῦ ἀναδειχθέντος τελευταίου πλειοδότης ἢ τοῦ

μισθωτοῦ, ὡς ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς ὁρίζεται τὸ σύνολον τῶν τε ὀφειλομένων μισθωμάτων μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερμερείας ὡς καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἀναλογούντων εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς μισθώσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο μειοῦται μεθ' ἐκάστην ἄγονον δημοπρασίαν κατὰ 10 ο)ο, αἱ μειώσεις ὅμως αὗται δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ ἀνώτεραι τοῦ 50 ο)ο τοῦ ἀρχικοῦ ποσοῦ, πλην ἂν ἐγκριθῇ παραιτέτω μείωσις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«2. Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον δημοπρασιῶν ἡ ἐγκρίσις τῶν πρακτικῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἀρχάς, μόνον δ' ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν τὸ ἐπιτευχθὲν ἐν τῇ δημοπρασίᾳ μίσθωμα ἤθελεν εἶσθαι κατώτερον τοῦ ὀφειλομένου διὰ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς μισθώσεως μισθώματος ὑποβάλλονται πρὸς ἐγκρίσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν. Αἱ δημοπρασίαι αὗται ἐπαναλαμβάνονται μόνον ὅταν δέλωνται ἐγγράσει ἀνώτεραι προσφοραί».

«3. Τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Δημοσίων Κτημάτων) δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὰ ὑποβληθέντα αὐτῇ πρακτικὰ, ἐν τῇ περιπτώσει ὅπως ταύτη καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διεξαγωγῆς τῆς δημοπρασίας δὲν ὑποβληθῇ ἐγγράφος ἀντιπροσφορά, ὅπως ὑποχρεωτικῶς ἐπαναλαμβάνεται ἡ δημοπρασία. περιορίζεται ἡ ὀφειλὴ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου κατὰ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθὲν ποσὸν καὶ τερματίζεται ὁ εἰς βῆρος τοῦ ἐνεργούμενου ἀναπλειστηριασμὸς».

«4. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν ἤθελε μὲν ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἀποβῆ ἄνευ ἀποτελέσματος, τὸ ἀκίνητον ὅμως ἤθελεν ἀναμισθωθῇ ἐντὸς τῆς αὐτῆς χρονικῆς περιόδου, δι' ἣν εἶχεν ἀρχικῶς προκηρυχθῇ ἡ δημοπρασία, τὸ Διμήσιον συμφηρίζει ὑπὲρ τοῦ κηρυχθέντος ἐκπτώτου πλειοδότης ἢ μισθωτοῦ τόσον μέρος τοῦ ἐπιτευχθέντος μισθώματος ὅσον ἀναλογεῖ εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς νέας μισθώσεως μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἔλγυν ἡ διαλυθεῖσα τοιαῦτα, τὸ ἐκπιπτόμενον ὅμως τοῦτο ποσὸν δὲν δύναται ἐν ὁδῷ περιπτώσει νὰ ᾖ ἀνώτερον τοῦ εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ἀναλογούντος μισθώματος, ὅπερ εἶχεν ἐπιτευχθῇ κατὰ τὴν διαλυθεῖσαν μίσθωσιν».

"Άρθρον 12.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περί Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» προστίθενται ἐξ νέας ἐδάφια ὑπ' ἀριθμοὺς 7, 8, 9, 10, 11 καὶ 12, ἔχοντα οὕτως:

«7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, εἰς τὴν μετέχει εἰδικῶς διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ προτείνοντος Ὑπουργείου, εἰς τοὺς ἔχοντας ἢ προτιθεμένους νὰ ἱδρύσωσιν ἐπὶ ἰδιωτικῶν χώρων ἐργοστάσια ἢ ἄλλας βιομηχανικὰς ἢ βιοτεχνικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους μεταλλεῖα ἢ λατομεῖα ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπ' εὐθείας παραχώρησις τοῦ δικαιώματος χρήσεως τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς κατασκευὴν προβλήτων ἢ ἄλλων ἔργων, προοριζομένων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν, μεταλλείων καὶ λατομείων αὐτῶν καὶ ἀντὶ ἐτήσιας ἀποζημιώσεως, καθοριζομένης ἀνὰ πενταετίαν κατὰ τὴν δικαιοδικασίαν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5895, τοῦ ὑπὸ τούτου προβλεπόμενου πρωτοκόλλου γνωμοδοτήσεως συντασσομένου παρὰ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων τῆς ἀρμοδιότητος ἐνδὲς ἐκάστου τῶν Ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Ἑθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Σιδηροδρόμων, ὁριζομένων ὑπὸ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν».

«8. Κατασκευὴ τῶν τοιούτων ἔργων ἐνεργεῖται τηρουμένων τῶν οἰκείων περὶ λημμένων διατάξεων, ὡς καὶ τῶν περὶ σχεδίων πόλεων καὶ χωρῶν».

«9. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγούμενου ἐδαφίου δύνανται

νά εφαρμόζονται και προκειμένου περί τμημάτων αίγια-
λου, περιλαμβανομένων εντός της ζώνης λιμένος. Εν τη
περιπτώσει όμως ταύτη 1) αντί του Υπουργού των Οικο-
νομικών αποφαινεται ο Υπουργός της Συγκοινωνίας, 2) αντί
γνώμης της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων απαιτείται
γνώμη της οικείας Λιμενικής Επιτροπής ή, προκειμένου
περί του λιμένος Πειραιώς, της Διοικούσης Επιτροπής
του Ο. Α. Π. και 3) η έτησία αποζημίωσις, άνήκουσα εις
τόν Ο. Α. Π. ή την οικείαν Λιμενικήν Επιτροπήν, καθορί-
ζεται μετά γνώμην τούτων δι' αποφάσεως του Υπουργού της
Συγκοινωνίας, καθ' ής επιτρέπεται ή κατά τόν άρθρον 5 του
νόμου 5895 άνακοπή».

«9. Οσάντις ή έκτασις του αίγιαλου δέν είναι επαρκής διά
τήν ίδρυσιν θαλασσίων λουτρών, κέντρων άναψυχής, άθλητι-
κών παιδιών και λοιπών παρεμφερών έργων, αύτη συμ-
πληρούται διά του άναγκαιούχτου χώρου έκ τυχόν υπάρχου-
σης κοινοχρήστου έκτάσεως, άνευ ανταλλάγματός τινος έν τη
περιπτώσει ταύτη, έφόσον δέ δέν ύφίσταται τοιαύτη κοινόχρη-
στος έκτασις έκ συνεχομένης πρός τόν αίγιαλόν ιδιωτικής
έκτάσεως, έφ' ής χωρεί άναγκαστική ύπέρ του Δημοσίου α-
παλλοτριώσις λόγω δημοσίας ώφελείας».

«10. Ο άναγκαιών χώρος πρός συμπλήρωσιν του αίγιαλου
έν της συνεχομένης προς αυτόν κοινοχρήστου ή ιδιωτικής έκ-
τάσεως καθορίζεται διά κοινής αποφάσεως των Υπουργών
Συγκοινωνίας (προκειμένου δέ περί περιφερείας ύπαγομένης
εις την Διοίκησιν Πρωτευούσης, του Υπουργού Διοικητού
Πρωτευούσης) και Οικονομικών ως και του Υφυπουργού Τύ-
που και Τουρισμού, ή δέ διαθέσις του τε αίγιαλου και του συνε-
χομένου χώρου γίνεται ύπό του Υπουργείου των Οικονομικών
κατά τας διατάξεις της διεπούσης τς της διοικήσεως των
Δημοσίων Κτημάτων νομοθεσίας και τούς έν τη συμβάσει της
διαθέσεως τιθεμένους ειδικούς όρους, τηρουμένων των οικείων
διατάξεων περί σχεδίου πόλεων και κωμών και περί συστά-
σεως της Διοικήσεως Πρωτευούσης και πολεοδομικού όργα-
νισμού της πρωτευούσης».

«11. Η άπαλλοτριώσις της κατά τόν προηγούμενον έ-
δάφιον καθοριζόμενης ιδιωτικής έκτάσεως ένεργείται διά
Β. Διατάγματος, έκδιδόμενου προτάσει των κατά την παρά-
γραφον 10 του παρόντος άρθρου Υπουργών και εφαρμόζον-
ται αι διατάξεις του νόμου ΓΝΑ' (3954) της 4 Δεκεμ-
βρίου 1911, ως αυθεντικώς ήρμηγούθη, έτροποποιήθη και
συνεπληρώθη διά νεωτέρων νόμων. Η πληρωτέα άποζημίωσις
καθορίζεται, ως προς μέν τούς χώρους τούς περιλαμβανομέ-
νους έντός του σχεδίου ρυμοτομίας και χαρακτηριζόμενους ύπό
τούτου ως κοινοχρήστους, συμφώνως προς τας διατάξεις τας
διεπούσας την άποζημίωσιν άκινήτων προς έφαρμογήν των
σχεδίων ρυμοτομίας, ως προς δέ τούς μή κοινοχρήστους και
τούς έκτός του σχεδίου κειμένους, έπί τη βάσει της μέσης
άξιας τούτων κατά την τελευταίαν τριετίαν πρό της έκδό-
σεως του κατά τόν παρόν έδάφιον Β. Διατάγματος».

«12. Διά τς κτίσματα, τς τυχόν υπάρχοντα έπί των άπαλ-
λοτριυμένων χώρων, τς κατασκευασθέντα δυνάμει νομίμου
άδειας, ή πληρωτέα άποζημίωσις ύπολογίζεται βάσει της ά-
ξιας τούτων κατά τόν χρόνον της έκδόσεως του κατά τόν
προηγούμενον έδάφιον Βας. Διατάγματος, λαμβανομένης
πάντως ύπ' όψιν της παλαιότητας αυτών. Προκειμένου περί
κτισμάτων σχετικών προς τς προβλεπόμενα ύπό του παρόντος
έργα και κατασκευασθέντων έπί συνεχομένης προς τόν αίγια-
λόν ιδιωτικής έκτάσεως ύπό άναδόχου του δημοσίου, όστις και
έξμεταλλεύετο ταύτα δυνάμει της συμβάσεώς του κατά την
διάρκειαν ταύτης, όσάντις ό άνάδοχος βαρύνεται ύπό του όρου
της άνευ άποζημιώσεως του παραχωρήσεως εις τόν Δημοσίον
των έκτελεσθέντων παρ' αυτόν έργων, τς κτίσματα ταύτα
περιέρχονται άνευ άποζημιώσεως τινός εις τόν Δημοσίον».

Άρθρον 13.

1. Από της ισχύος του παρόντος και έφεξής πάσα
εισαδήποτε φύσεως και έκτάσεως έπιχείρησις ή έκμε-
τάλλευσις λουτρών θαλάσσης, εις άπόστασιν έλάσσονα του
ένός χιλιομέτρου από των όρίων του αίγιαλου, ή λουτρών λι-

μνών και δημοσίων ποταμών άνήκει άποκλειστικώς εις τόν
Δημόσιον και άπασαι αι διατάξεις περί έκμεταλλεύσεως Δη-
μοσίων Κτημάτων εφαρμόζονται κατ' άναλογία και διά τς
έσοδον τούτο.

Αι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δέν εφαρμόζονται
διά τας ήδη λειτουργούσας έπιχειρήσεις λουτρών θαλάσσης.

2. Τόν Υπουργείον των Οικονομικών πρό πάσης διαθέσεως
παρακτίων χώρων προς ίδρυσιν και έκμετάλλευσιν των διά
του παρόντος άρθρου προβλεπομένων έργων ή προς ίδρυσιν
έπί του αίγιαλου κέντρων άναψυχής, άθλητικών παιδιών και
λοιπών παρεμφερών έργων δέον νά έχη την σύμφωνον
γνώμην του Υφυπουργείου Τύπου και Τουρισμού, τόσον
διά την κατ' άρχήν διάθεσιν των χώρων τούτων, όσον και
διά τούς όρους, ύφ' ούς διά την έξυπηρέτησιν της τουριστι-
κής άπόψεως ένδείκνυνται νά πραγματοποιηθή αύτη.

3. Διά την έκτέλεσιν έπί των παρακτίων χώρων έξωρα-
στικών ή άλλων κοινής χρήσεως έργων, μή ύποκειμένων εις
έκμετάλλευσιν, απαιτείται και σύμφωνος γνώμη του Υφυπουρ-
γείου Τύπου και Τουρισμού.

4. Προκειμένου περί της περιφερείας της Διοικήσεως
Πρωτευούσης, προς τη κατά τας παραγράφους 2 και 3 συμ-
φώνω γνώμη του Υφυπουργείου Τύπου και Τουρισμού, απαι-
τείται και σύμφωνος γνώμη της Διοικήσεως Πρωτευούσης.

5. Εις τούς έκμεταλλευόμενους ξενοδοχεία ή κέντρα άνα-
ψυχής επιτρέπεται ή κατόπιν συμφώνου γνώμης του Υφυπουρ-
γείου Τύπου και Τουρισμού, (προκειμένου δέ περί της περι-
φερείας της Διοικήσεως Πρωτευούσης, κατόπιν συμφώνου γνώ-
μης του αυτού Υφυπουργείου και της Διοικήσεως Πρωτευού-
σης) παραχώρησις του δικαιώματος χρήσεως παρακειμένου
αίγιαλου ή πήςεως έντός της θαλάσσης άποθαυρών ή έξε-
δρών διά σκοπούς σχεσίον έχοντας προς την λειτουργίαν του
ξενοδοχείου ή κέντρου άναψυχής και ύπό όρους ύποδεικνυμέ-
νους παρ' του Υφυπουργείου Τύπου και Τουρισμού, προκειμέ-
νου δέ περί της περιφερείας της Διοικήσεως Πρωτευούσης,
ύπό όρους ύποδεικνυόμενους παρ' του αυτού Υφυπουργείου και
της Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Επιτρέπεται ώσαύτως ή ύπό τούς ως άνω όρους παραχώ-
ρησις εις τούς ιδιοκτήτας παρακειμένων τψ αίγιαλψ άκινή-
των του δικαιώματος πήςεως έντός της θαλάσσης άπο-
θαυρών ή έξεδρών.

6. Η εις τόν Δημοσίον καταβαλλομένη άποζημίωσις εις τας
διά των άνωτέρω παραγράφων προβλεπομένας περιπτώσεις
παραχωρήσεων, καθορίζεται διά κοινής αποφάσεως του Υ-
πουργού των Οικονομικών και του Υφυπουργού Τύπου και Του-
ρισμού, μετά γνώμην της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων.
εις ήν μετέχει ειδικώς διά τας ως άνω περιπτώσεις και ό άρ-
μόδιος Διευθυντής του Υφυπουργείου Τύπου και Τουρισμού.

Άρθρον 14

Τόν έδάφιον 7 του άρθρου 75 του κατά νόμοθετικήν έξου-
σιοδότησιν έκδοθέντος Διατάγματος της 11/12 Νοεμβρίου
1929 «περί διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ως τούτο
συνεπληρώθη διά του έδαφίου 23 του άρθρου 1 του Νόμου
5934, αντικαθίσταται διά πάντε έδαφίων, ύπ' αριθμούς 7,
8, 9, 10 και 11, έχόντων ούτως:

«7. Εάν παρέλθη άπρακτος ή έν τψ έδαφίω 1 προθεσμία
και εις την περίπτωσιν, καθ' ήν ό άγοραστής ήθελε καθυστε-
ρήσει την καταβολήν δύο συνεχών όσεων ή και μόνης της
τελευταίας, διαλύεται αυτόδικαίως ή άγοραπωλησία, τς
δς κτήματα επανεκτίθενται εις δημοπρασίαν έκποιήσεως
εις όρους του τελευταίου πλειοδότη ή άγοραστού, κα-
ταλογιζόμενης εις αυτούς και εισπραττομένης κατά τας
διατάξεις του Νόμου περί εισπράξεως δημοσίων έσό-
δων της τυχόν προαυψήσεως έπί έλαττον διαφοράς του
τιμήματος και των όφειλομένων συμβατικών τόκων και τόκων
υπερμερίας. Αντιθέτως, εάν ήθελεν έπιτευχθή έπί πλέον τί-
μημα, αποδίδεται έκ του πλεονάσματος εις τόν έκπεσόντα άγο-
ραστήν μέρος ή τόν όλον των τυχόν καταβληθεισών ύπ' αυτού
όσεων, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών
μετά γνώμην της Επιτροπής Δημοσίων Κτημάτων.»

«8. Μέχρι τῆς προτεραιότητος τῆς πρώτης δημοπρασίας τῆς ἐκποιήσεως, δύναται ὁ κηρυχθεὶς ἐκπωτὸς ἀγοραστὴς ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ ἔλκων τὰ δικαιώματά του ἢ καὶ ὁ ἐνυπόθηκος δανειστής τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος νὰ καταβάλῃ τὰ εἰς τὸ Δημόσιον ὀφειλόμενα, ὅτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἀνακαλείται ἡ γενομένη ἀκύρωσις καὶ τὸ ἀκυρωθὲν πωλητήριο ἐπανερχεται ἐν ἰσχύϊ, λαμβανομένης τῆς δεούσης σημειώσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ παραχωρησιούχου.»

«9. Κατὰ τὴν ἐπ' ἀναληπτὴν, συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ 7, δημοπρασίαν ὡς ἐλάχιστος ὅρος προσφορᾶς τίθεται τὸ ποσὸν τοῦ τιμήματος τῆς ἀρχικῆς πωλήσεως. Δύναται ὅμως νὰ τεθῇ ὡς ἐλάχιστος ὅρος καὶ τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ ἀξίας τοῦ κτήματος, ἐπὶ τῇ βᾶσει νέας ἐκτιμήσεως. Ἐὰν ἡ δημοπρασία ἀποβῇ ἀγνοῦσα, δύναται νὰ μειωθῇ ὁ ἐλάχιστος ὅρος προσφορᾶς διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ πρότασιν τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς.»

«10. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοπρασίας ἐναπόκειται πάντοτε εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ἐὰν ἀκυρωθῇ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, λόγῳ ἀσυμφόρου τῆς προσφορᾶς, καὶ ἡ ἐπομένη δημοπρασία ἀποβῇ ἄνευ ἀποτελέσματος, ὁ ἀναπλειστηριασμός τερματίζεται.»

«11. Ἡ κατὰ τοῦ ἐκπεσόντος ἀγοραστοῦ ἢ πλειοδότη ἀπαίτησις τοῦ Δημοσίου, δι' ἣν ἐγένετο ὁ ἀναπλειστηριασμός, περιορίζεται πάντοτε κατὰ τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ δημοπρασίᾳ, καθ' ὃν χρόνον ἐνηργεῖτο ὁ ἀναπλειστηριασμός, ἐπιτευχθὲν ποσόν, ἀδιαφόρως ἂν ἐπεκυρώθησαν ἢ μὴ τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας ταύτης.»

Ἄρθρον 15.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 95 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 24 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 95.—1. Ἐπιτρέπεται μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκποιήσις κτημάτων τοῦ Δημοσίου εἰς Δήμους, Κοινότητας, ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας. Εἰς ἃς περιπτώσεις τὸ τίμημα ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000) δραχμῶν, διὰ τὴν τοιαύτην ἐκποίησιν ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.»

«Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς ἐτήσιās δόσεις, μέχρι δέκα, ἀτόκως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

«2. Οἰκόπεδα τοῦ δημοσίου κείμενα ἐντὸς σχεδίου πόλεως, μὴ ἄρτια ἢ καὶ μὴ οἰκοδομήσιμν δύναται νὰ ἐκποιῶνται ἢ νου δημοπρασίας πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν συνεχόμενων ἀκινήτων, μεθ' ὧν δὲν κατὰ τὰς κειμένας περὶ σχεδίων πόλεων διατάξεις νὰ τακτοποιῶνται, ἀντὶ τιμήματος καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων, ἐκφερομένην κατόπιν γνώμης, ὡς πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος, ἐπιτροπῆς ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ καὶ εἰς ἐτήσιās δόσεις μέχρι πέντε. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δόσεων ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.»

§ 2. Τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 26 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5234, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 98.—1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 74, 75, 76, 77, 78 καὶ 79 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἄνευ δημοπρασίας κατ' ἰδίαν συμφωνίαν ἐκποιήσεως, ἐφ' ὅσον αἱ διατάξεις αὗται δὲν τροποποιεῦνται διὰ τῶν ἄρθρων 95, 96 καὶ 97.»

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρ-

θρου 17. εἶναι, ὅτι αἱ διατάξεις αὗται δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ καταβολῆς δόσεων τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ὧν ἡ ἐκποίησις εἶχε συντελεσθῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὡς ἐπίσης δὲν ἔχουσιν αὗται ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων ἐκποιήσεως δημοσίων κτημάτων, καθ' ἃς δὲν εἶχε μὲν συντελεσθῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ ἐκποίησις πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω νόμου, εἶχεν ὅμως πρὸ αὐτῆς ἐκρηθῇ ἡ ἐκποίησις καὶ καταβληθῇ ἡ πρώτη δόσις τοῦ τιμήματος.

Ἄρθρον 17.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 105 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» προδεδιορισμένου Διατάγματος καὶ ἐφ' ὅσον ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τούτου καθορισθῆσιν προθεσμίας οἱ κατὰ τὰ 4)5 ἰδιοκτῆται ἀκινήτων, ὧν τὸ 1)5 ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον, ἤθελον ὑποβάλει τὴν κατὰ τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον 105 δῆλωσιν, ἀπαλλάσσονται οὗτοι ὡς καὶ οἱ δικαιοπάροχοι αὐτῶν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 101, 102 καὶ 103 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 ὀφειλομένων τῷ Δημοσίῳ διὰ τὸ ἀνήκον αὐτῷ 1)5 μισθωμάτων, τὰ δὲ βεβαιωθέντα ἤδη τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ εἶχεν καταβληθῇ μέχρι τῆς υποβολῆς τῆς κατὰ τὰν ὡς ἄνω δηλώσεως, διαγράφονται, τῶν ὀφειλετῶν ὑποχρεομένων εἰς καταβολὴν μόνον τοῦ τιμήματος τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος 1)5 τοῦ κτήματος.

2. Ἡ διαγραφή τῶν βεβαιωμένων μισθωμάτων ἐνεργεῖται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν βεβαιούσης τὴν ἐμπρόθεσον ὑποβολὴν τῆς κατὰ τὰν ὡς ἄνω δηλώσεως.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἐπιστροφή καταβληθέντων μισθωμάτων δὲν ἐπιτρέπεται.

3. Τὸ τίμημα τοῦ ἀνήκοντος τῷ Δημοσίῳ 1/5 τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, κτημάτων καθορίζεται ἴσον μὲν πρὸς τὸ 1/10 τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὅλου κτήματος δι' ὅσους ἤθελον ὑποβάλει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δῆλωσιν, ἴσον δὲ πρὸς τὸ 1/5 τῆς αὐτῆς ἀξίας δι' ὅσους δὲν ἤθελον ὑποβάλει τοιαύτην καὶ καταβάλλεται ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἡνεξαρτήτως τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ εἰς δέκα ἴσας ἐτήσιās δόσεις ἀτόκως.

Ἄρθρον 18.

Τὸ ἄρθρον 108 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 108.—1. Αἱ κατὰ τὰ προηγουμένα ἄρθρα 106 καὶ 107 ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβάλλονται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσιν Δημοσίων Κτημάτων), ἐγκρινόμεναι δὲ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κοινοποιεῦνται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 105 συνιδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ πληρεξούσιον, ὅστις θεωρεῖται ἀπιδεχθεὶς τὴν ἀπόφασιν ταύτην, ἂν ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως δὲν ἀσκήσῃ ἀνακοπὴν κατ' αὐτῆς.»

«2. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἄρθρα ἀνακοπὴ ἀπευθύνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου μὲν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τιμήματος μέχρι 10.000 δραχμῶν, ἐνώπιον δὲ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τιμήματος ἄνω τῶν 10.000 δραχμῶν.»

«Μόνη ἡ κατάθεσις τῆς ἀνακοπῆς ταύτης παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ οὐδὲν ἔννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγεται, ἂν δὲν ὀρισθῇ ταυτοχρόνως διακρίσιμος ταύτης καὶ ἂν δὲν κοινοποιηθῇ ἡ ἀνακοπὴ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.»

«3. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης, κρίνων ἐκ τῶν ἐνόντων κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορὰν διαδικασίαν, ἀποφαίνεται περὶ τοῦ ὀφειλομένου εἰς τὸ Δημόσιον τιμήματος καὶ μισθωμάτων.»

«4. Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἰς οὐδὲν ὑπόκειται τακτικὸν ἢ ἑκτακτικὸν ἐνδίκον μέσον, ἐὰν ὅμως διὰ τῆς ἀποφάσεως μειοῦται τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 106 καθορισθὲν τίμημα πλέον τοῦ 1)3 ἢ πρόκειται περὶ τιμήματος, ὡς καθωρίσθη.

μῶν, ἐπιτρέπεται, ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, προσφυγὴ κατ' αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου, ἣτις ἐκδικάζεται ὡς Νόμος προτετιμημένη, ἡ δὲ ἀπόφασις, καθ' ἣς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ, ἐκδίδεται μετὰ προηγουμένην πραγματογνωμοσύνην».

Ἄρθρον 19.

§ 1. Τὸ ἄρθρον 109 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» καταργεῖται, τὸ δὲ ἄρθρον 110 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Ἄρθρον 110. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 106 Ἐπιτροπῆς, γνησμένης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τοῦ συνιδιοκτήτου τῶν 4)5 λόγῳ μὴ ἀσκήσεως κατ' αὐτῆς ἀνακοπῆς, ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκου ἐπὶ ἀσκήσεως ἀνακοπῆς καὶ ὅπου αὕτη εἶναι ἡ κατέστη μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς ἀμετάκλητος ἡ τέλος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Πρωτοδικείου, ὅταν ἡσκήθῃ ἐμπροθέσμως καὶ παραδεκτῶς προσφυγὴ κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν, ἐκδίδονται τὰ πωλητήρια ὑπὲρ τῶν εἰς οὗς περιέρχεται τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, καθοριζομένου τοῦ τιμήματος εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις».

§ 2. Ἡ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἁρθρου 101 καὶ ἐν ἁρθρῳ 111 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 φράσις: «Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς μίας τῶν δόσεων» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως: «Ἡ καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς δύο συνεχῶν δόσεων ἢ καὶ μόνης τῆς τελευταίας».

§ 3. Ἐν τέλει τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἁρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ὑποβληθῇ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δηλώσεις».

§ 4. Τὰ ἐδάφια 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθρου 112 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» καταργοῦνται, προστίθεται δ' εἰς τὸ αὐτὸ ἄρθρον 112 νέον ἐδάφιον ὑπ' ἀριθ. 2, ἔχον οὕτως:

«2. Ὁ καθορισμὸς τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναλογούντος εἰσοδήματος τοῦ μεριδίου τοῦ Δημοσίου δι' ἕκαστον γεωργικὸν ἔτος καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν μόνον μὴ ὑποβολῆς ἐμπροθέσμως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 105 δηλώσεως ἢ ὑποβολῆς ἀνελικρινούς τοιαύτης γίνεται συμφῶνως τῷ ἁρθρῳ 115».

§ 5. Εἰς τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 4 τοῦ παρόντος ἁρθρου γινόμενῃ μνείᾳ τοῦ ἁρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» νοεῖται τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον 115 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 5895 καὶ συμπληροῦται διὰ τοῦ ἁρθρου 20 τοῦ παρόντος νόμου.

§ 6. Καταργοῦνται τὰ ἄρθρα 62, 63, 64, 99 καὶ 100, τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 101, τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἁρθρου 102, τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἁρθρου 106, τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἁρθρου 113 καὶ τὰ ἄρθρα 125 καὶ 126 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

Ἄρθρον 20.

§ 1. Ἐν τέλει τοῦ ἁρθρου 115 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ νόμου 5895, προστίθενται τέσσαρα ἐδάφια, ἔχοντα οὕτως:

«Εἰς ὡς περιπτώσεις ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐπιτροπῆς δὲν ἐδρεύει Δημοσίον Ταμίον, ἀντὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ προϊστάμενος τῆς ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς του».

«Ἀρμόδιος διὰ ἐκδίκασιν τῶν ἀνακοπῶν εἶναι ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἢ Εἰρηνοδίκης τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου».

«Ἡ κοινοποίησις τῶν πρωτοκόλλων διὰ τοὺς ἀγνώστους διαμονῆς γίνεται πρὸς τὸν Δήμαρχον ἢ τὸν Πρόεδρον Κοινοῦ τῆς τελευταίας κατοικίας ἢ διαμονῆς τούτων, μὴ ἀπαιτουμένης τοιαύτης πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα ὡς καὶ δημοσιεύσεως εἰς τὰς ἐφημερίδας. Ὁ Δήμαρχος ἢ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινοῦ τῆς ὑποχρεοῦται, ὅπως τοιχοκολλᾷ τὰ πρωτόκολλα εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινοῦ τῆς ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ

τῆς κοινοποιήσεως, μετὰ τὴν πάροδον τῶν ὁποίων ταῦτα καθίστανται ἐκτελεστά».

«Ὅσῳ οἱ κάτοχοι ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, εἰς ἕαρος τῶν ὁποίων ἐδεβαιώθη ἀποζημίωσις, δυστροποῦσι ν' ἀπωμακρυνθῶσι τούτων μετὰ τὴν λήξιν τῆς περιόδου, δι' ἣν ἡ καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις, ὑπόκεινται εἰς ἔξωσιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ «περὶ ἔξωσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» νόμου ΒΧΗ', ὡς οὗτος ἔχει τροποποιηθῇ».

§ 2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθρου 115 τοῦ ἀπὸ 11)12 Νοεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων», ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Νόμου 5895 καὶ συμπληροῦται διὰ τῆς § 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, εἶναι, ὅτι μόνῃ ἡ κατάθεσις τῆς ἀνακοπῆς παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ οὐδὲν ἐννομον ἀποτέλεσμα συνεπάγεται, ἀν δὲν ὁρισθῇ ταυτοχρόνως δικάσιμος ταύτης καὶ ἀν δὲν κοινοποιηθῇ ἡ ἀνακοπὴ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

Αἱ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κατατεθεῖσαι παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ Δικαστηρίῳ ἀνακοπαὶ εἶναι τύποις παραδεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον ἐντὸς τετραμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἤθελον ὁρισθῇ δικάσιμος τούτων καὶ ἤθελον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ διαστήματος κοινοποιηθῇ αἱ ἀνακοπαὶ πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ κλήσεως πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 21.

Τὸ διὰ τοῦ Νόμου 5234 προστεθὲν εἰς τὸ ἄρθρον 116 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 11)12 Νοεμβρίου 1929 «περὶ Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων» δεῦτερον ἐδάφιον ἀντικαθίσταται διὰ τῶν φράσεων νέων ἐδαφίων ὑπ' ἀριθ. 2, 3, 4 καὶ 5, ἐχόντων οὕτως:

«2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐκποίησις τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἀνηκόντων ἰδανικῶν ἐξ ἀδιαιρέτου μεριδίων κτημάτων ἀγροτικῶν ἢ ἀστικῶν πρὸς τοὺς κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἰδανικά μερίδια συνιδιοκτῆτας ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν αὐτῶν κτημάτων».

«3. Πρὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκποιήσεως τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ δημοσίων ὑπαλλήλων, ὁριζομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, προβαίνει εἰς ἐκτίμησιν τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀνήκοντος τῷ Δημοσίῳ ἰδανικοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου μεριδίου τοῦ κτήματος. Ὡς τρέχουσα ἀγοραία ἀξία τοῦ μεριδίου τούτου καθορίζεται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ γινόμενον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῆς τρεχούσης ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ὅλου κτήματος ἐπὶ τὸ ἀποδίδον τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκον μερίδιον κλάσμα».

«4. Ἡ ἐκποίησις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ τιμήματος γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμῃ τῆς Ἐπιτροπῆς Δημοσίων Κτημάτων.

Τὸ τίμημα δύναται νὰ καταβληθῇ εἰς ἐτησίαις δόσεις, μέχρι 10 τὸ πολὺ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δι' αὗς ὀφείλεται τόκος 7 ο)ο ἐτησίως».

«5. Ἐὰν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἰναι πλείονες τοῦ ενός, ἐφ' ὅσον μὲν πάντες οὗτοι διὰ δηλώσεώς των, καταρτιζομένης ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ ἐπὶ παγίῳ τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα (10) ἐντὸς προθεσμίας τατομένης ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ἤθελον ἀποδεχθῇ, ὅπως ἡ ἐκποίησις γίνῃ πρὸς πάντας ἀπὸ κοινοῦ ἢ τινὰς μόνον τῶν συνιδιοκτητῶν, τὸ ἀνήκον τῷ Δημοσίῳ μερίδιον ἐκποιεῖται πρὸς τοὺς διὰ τῆς δηλώσεως ταύτης καθοριζομένους συνιδιοκτῆτας καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ αὐτῇ δηλώσει ὁριζομένην ἀναλογίαν, ἄλλως τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐκποιεῖται πρὸς τὸν κύριον τῆς μεγαλύτερας μερίδος, ἐν περιπτώσει δὲ, καθ' ἣν αἱ μεγαλύτεραι μερίδες, ἴσαι ὦσιν, εἶναι συνάμα πλείονες τῆς μῆς, γίνεται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ κεῖται τὸ κτῆμα, ἐπὶ τῇ αἰτήσει οἰκυδητοῦ τῶν ενδιαφερομένων, κλήρωσις συντασσομένου σχετικοῦ πρακτικοῦ καὶ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου ἐκποιεῖται πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ κλήρου ἐνονηθέντα».

Ἄρθρον 22.

Παρέχεται προθεσμία ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου, δυνάμει νὰ παραταθῇ διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἐπὶ ἐν εἰσέτι ἔτος, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ δηλώσαντες κατὰ τὸ

παρελθόν γαίας ή φυτείας και ύπερ ὧν ἔξεδδθησαν κατά τὸ παρελθόν παραχωρητήρια, ὅτινα ὅμως δὲν παρελήφθησαν ὑπ' αὐτῶν πρὸς χαρτοσήμανσιν και μεταγραφὴν ὡς και οἱ καθολικοὶ ἢ εἰδικοὶ τούτων διάδοχοι δικαιούνται νὰ ζητήσωσι και παραλάβωσι παρὰ τῶν ἀρμοδίων Οἰκον. Ἐφόρων τὰ παραχωρητήρια ταῦτα, πρὸς χαρτοσήμανσιν και μεταγραφὴν.

Παρελθούσης τῆς προεδρίας ταύτης τὰ παραχωρητήρια ταῦτα θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐκδοθέντα, αἱ δηλώσεις ἀκυρώνονται και οἱ κάτοχοι τῶν δηλωθέντων κτημάτων ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου «περὶ προστασίας δημοσίων Κτημάτων».

Ἄρθρον 23.

§ 1. Εἰς τὸ ἄρθρον 10 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» προστίθεται και τρίτον ἐδάφιον, ἔχον οὕτως :

«3. Προκειμένου περὶ τῶν ἀνευ δημοπρασίας συντελουμένων μισθώσεων, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου και τῆς καταλληλότητος αὐτοῦ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 15 Ἐπιτροπὴ».

§ 2. Εἰς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 19 Νοεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» προστίθεται και τρίτον ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«3. Ὅσακις πρόκειται περὶ μισθώσεως οἰκήματος διὰ τὴν στέγασιν δημοσίας ὑπηρεσίας στεγαζομένης και πρότερον εἰς ἰδιωτικὸν οἶκημα, ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει διὰ τοῦ κατὰ τὸ 1ον ἐδάφ. πρακτικοῦ νὰ καθορίσῃ τὸν ἀπαιτούμενον πρὸς μίσθωσιν ὠφέλιμον χώρον ἴσον ἢ μικρότερον τοῦ ὠφελίμου χώρου, ὃν κατεῖχε μέχρι τοῦδε ἡ στεγαζομένη ὑπηρεσία. Ἐὰν ὅμως ζητηθῇ παρὰ τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας αὐξήσεως χώρου, τότε ἐὰν μὲν αὕτη ζητηθῇ λόγω αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ διαπιστωμένης διὰ προσαγωγῆς ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίας τῶν ἀπαιτουμένων στοιχείων διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐπελθούσης αὐξήσεως τοῦ προσωπικοῦ, ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ ἄρθρου 31 ὀφείλει διὰ πρακτικοῦ νὰ καθορίσῃ τὸν πρὸς μίσθωσιν χώρον ὑψηζόμενον κατ' ἀναλογίαν ἐπὶ τοσοῦτον ὅση εἴνε ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ στεγαζομένου πρότερον προσωπικοῦ πρὸς τὸ προστιθέμενον, ἐὰν δὲ ἡ αὐξήσις τοῦ χώρου ζητηθῇ οὐχὶ δι' αὐξήσιν τοῦ προσωπικοῦ τῆς στεγαζομένης ὑπηρεσίας, ἀλλὰ δι' ἄλλους λόγους, τὸ πρακτικὸν τῆς τοπικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 31, ἐφόσον προβλέπει αὐξήσιν τοῦ μισθουμένου χώρου, ὑπόκειται εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐγκρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἰσχύει και εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον στεγάζεται εἰς ἰδιωτικὸν οἶκημα δημοσία Ὑπηρεσία».

§ 3. Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

«Ἄρθρον 15.—1. Ἡ δημοπρασία διεξάγεται ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ὑπὸ στέγασιν ὑπηρεσίαν ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης :

α') ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδίκου,

β') ἐκ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου τῆς περιφέρειας ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

γ') ἐκ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου Δημοσίου Μηχανικοῦ, εἰς ὅς δὲ πόλεις δὲν ἔδρῃσι Νομομηχανικός, ἐκ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ τῆς περιφέρειας καὶ

δ') ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν στέγασιν τῆς ὁποίας ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του».

«2. Εἰς ὅς πόλεις δὲν ἔδρῃσι Πρωτοδικεῖον, ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ ἀρμοδῖος Εἰρηνοδίκης, ἐνθα δὲ δὲν ἔδρῃσι Οἶκον. Ἐφορία μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ἀντὶ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου ὁ προϊστάμενος τῆς οἰκίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς».

«3. Ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ δὲν εἶναι ἀπαραίτητος, ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διεξάγεται εἰς πόλιν πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3000 κατοίκων».

«4. Ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται διὰ συστάσιν πλειόνων τῆς μίᾶς ὑπηρεσιῶν, μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν ὑπὸ συστάσιν ὑπηρεσιῶν ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος και ἐπὶ ἰσοβάθμω ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ».

«5. Εἰς ὅς περιπτώσεις καθίσταται ἀνέφικτος ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Εἰρηνοδίκου και τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ Δημοσίου Μηχανικοῦ ἢ τοῦ ἐνὸς μόνον τούτων, δύναται κατὰ τὸν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰδικῶς ἐκδιδομένης ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει νὰ συγκροτηθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ὑπολοίπων μόνον μελῶν αὐτῆς».

«6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, εἰδικῶς ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἐκδιδομένης, δύναται νὰ προστίθῃται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν και ἐν ἣ δύο πρόσθετα μέλη ἐκ δημοσίων υπαλλήλων, μετέχοντα μετὰ ψήφου τῆς Ἐπιτροπῆς».

«7. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δημοπρασιῶν διεξαγομένων ἐν Ἀθῆναις ἢ Πειραιεὶ, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ μὲν τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου ὁ Τμηματάρχης τοῦ Ζ' Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής αὐτοῦ ἢ ἕτερος τῶν Τμηματάρχων ἢ Εἰσηγητῶν τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀντὶ δὲ τοῦ Νομομηχανικοῦ μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸν Μηχανικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«8. Προκειμένου εἰδικῶς περὶ δημοπρασιῶν διεξαγομένων ἐν Θεσσαλονικῇ, τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ τοῦ Οἴκον. Ἐφόρου ὁ προϊστάμενος τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Μακεδονίας Τμήματος «Κτηματικῶν ὑποθέσεων Δημοσίου» ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του».

«9. Ἐπὶ δημοπρασιῶν διὰ τὴν στέγασιν Κεντρικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει, ἀντὶ τοῦ Προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὀριζόμενος ὑπάλληλος».

Ἄρθρον 24.

Τὰ ἄρθρα 27 και 28 τοῦ κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» ἀντικαθίστανται δι' ἐνὸς ἄρθρου ὑπ' ἀριθμὸν 27 ἔχοντος οὕτως :

«Ἄρθρον 27.—1. Τὸ Δημοσίον δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μισθώσεως, και ἂν ἔτι δὲν περιελήφθῃ σχετικὸς ὅρος ἐν τῷ μισθωτηρίῳ συμβολαίῳ, νὰ ἐγκαταστήσῃ ἐτέραν και οὐχὶ τὴν, δι' ἣν ἡ μίσθωσις, ὑπηρεσίαν ἢ νὰ συστεγασῇ μετὰ τῆς, δι' ἣν ἐμισθώθῃ τὸ οἶκημα, ὑπηρεσίας και ἐτέραν ταιαύτην, χωρὶς ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ δύναται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ ἐγείρῃ ἀξιώσεις ἀποζημιώσεως ἢ προσθέτου μισθώματος. Ἐν πάσῃ ὁμοίᾳ περιπτώσει ἀποκλείεται, ὅπως τὸ Δημοσίον, ἀνευ ἐγγράφου συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτήτου, οἶκημα μισθωθὲν διὰ γραφεῖα χρησιμοποίησιν διὰ στρατωνισμόν ἀνδρῶν».

«2. Τὸ Δημοσίον εἰς οὐδεμίαν ἀποζημιώσιν ὑπὲρ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑπόκειται διὰ τὰς ἐκ τῆς συνήθους χρήσεως ἢ κακῆς τοῦ κτιρίου κατασκευῆς ἢ ἐκ τυχαίου γεγονότος ἐπιγενομένης βλάβας ἢ ζημίας ἐν τῷ μισθῷ».

«3. Ἡ ἐννοία τῆς συνήθους χρήσεως ἐπὶ μισθώσεων τοῦ Δημοσίου εἶναι εὐρύτερα τῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν μισθώσεων».

Ἄρθρον 25.

Τὸ ἄρθρον 29 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκδοθέντος Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» λαμβάνει ἐφεξῆς τὸν ἀριθμὸν 28, τὸ δὲ ἄρθρον 30 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθαρκεῖται, ἀντικαθιστάμενον διὰ νέου ἄρθρου ὑπ' ἀριθμὸν 29, ἔχοντος οὕτως :

«Ἄρθρον 29.—1. Σιωπηρὰ ἀναμίσθωσις δὲν ἐπιτρέπεται».

«2. Εἰς τὰς διακηρύξεις δημοπρασιῶν και τὰς συμβάσεις μισθώσεως ἀναγράφεται ὅρος, καθ' ὃν ἐπιτρέπεται παράτασις τῆς μισθώσεως μέχρις ἴσου χρόνου πρὸς τὸν τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἥτις πραγματοποιεῖται διὰ τὸν ὅλον χρόνον ἢ μέρος αὐτοῦ δι' ἀπλῆς δηλώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κοινοποιουμένης πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν 15 τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῆς μισθώσεως ἢ τῆς κατὰ παράτασιν συσταθείσης. Ἡ δήλωσις περὶ παρατάσεως θεωρεῖται ὡς ἀποδοχὴ προτάσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ

και δύναται να γίνη και διαδοχικῶς διὰ μικρότερα τοῦ χρόνου τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως διαστήματα».

«3. Διὰ τὴν παράτασιν εἶνε ἀπαραίτητος πρόταξις τῆς Ἐπιτροπῆς στεγάζσεως καὶ διεξαγωγῇ δύο τοῦλάχιστον δημοπρασιῶν πρὸς μίσθωσιν ἑτέρου οἰκήματος, αἰτίας νὰ ἀπέβρῃσαν ἄγνοιοι ἢ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν νὰ ἐκρίθῃ ἀσύμφορον.

«4. Τὰ τέλη χαρτοσήμου τῆς κατὰ παράτασιν μισθώσεως εἰσπράττονται κατὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ μισθώματος, ἐπικυλ- λωμένου ἐπὶ τῶν σχετικῶν ἀποδείξεων τοῦ ἀναλόγου χαρτο- σήμου».

«5. Ἐν περιπτώσει παρατάσεως ὁ ἐκμισθωτὴς ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς, λόγω φθορῶν ἐκ τῆς γε- νομένης χρήσεως, ποιούμενος ἐναρξίν ἐντὸς 10 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐν ἀρνήσει δὲ ἢ ἀπράκτῳ παρελεύσει τοῦ ἀνωτέρω χρόνου τὰς ἐπισκευὰς ἐνεργεῖ τὸ Δημοσίον, παρακρατοῦν ταύτας ἐκ τῶν μισθωμά- των, μέχρι ποσοῦ 4 μισθωμάτων ἐτησίως.

«6. Τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευὰς κανονίζει ἡ Ἐπιτροπὴ στε- γάζσεως, ἐκτελοῦνται δὲ ὡς καὶ αἱ ἐπισκευαὶ δημοσίων κτι- ρίων».

«7. Τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια 2 ἕως 6 δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἰσχύει καὶ ἂν ἐτι δὲν ἀνεγράφῃ ὁ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου σχετικὸς ὅρος ἐν τῷ μι- σθωτηρικῷ συμβολαίῳ».

Ἄρθρον 26.

Εἰς τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν ἐκ- δοθὲν Διάταγμα τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν» μετὰ τὸ, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ πα- ρόντος νόμου, νέον ἄρθρον 29 καὶ πρὸ τοῦ ἁρθροῦ 31 προστί- θεται καὶ ἕτερον νέον ἄρθρον ὑπ' ἀριθμὸν 30, ἔχον οὕτως :

«Ἄρθρον 30.—1. Ἐὰν κατὰ τὴν διεξαγομένην, μετὰ τὴν λήξιν τῆς μισθώσεως ἢ ἐπὶ τῇ πρόψει λήξεως αὐτῆς, δημοπρασίαν διὰ νέαν μίσθωσιν προσφέρηται τὸ αὐτὸ οἶκμα, ἀλλ' ὑπὸ ὅρους ὑπερβολικοὺς ἢ ἀσυμφόρους, δύναται ὁ Ὑ- πουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Δη- μοσίων Κτημάτων, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν σύναξιν μισθώσεως διὰ τὸ αὐτὸ οἶκμα ἀντὶ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος, καθορισθησο- μένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν».

«2. Ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως ἡ μίσθωσις θεωρεῖται συναρτῆτα διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους, ὅφ' οὓς προσκηρύχθῃ ἡ δημοπρασία, μὴ προσερχομένου δὲ τυχόν τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου μετὰ πρόσκλησιν τούτου, ἐπιμελεῖται τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου, ὁ συμβο- λαιογράφος προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν μονομεροῦς πράξεως, περιλαμβανοῦσης ἅπαντας τοὺς ὅρους τῆς μισθώσεως καὶ ὅτι ἡρνήθη ὁ ἐκμισθωτὴς, κληθεῖς, νὰ προσέλθῃ πρὸς σύνταξιν τοῦ συμβολαίου».

«3. Τὰ τέλη χαρτοσήμου καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ συμβο- λαιογράφου καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ βεβαιοῦνται ὡς δημοσίον ἔσοdon εἰς βάρος τοῦ ἐκμισθωτοῦ παρακρατού- μενα ἐκ τῶν μισθωμάτων».

«4. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν καθορίζει, κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορὰ διαδικασίαν, ἀποκλεισμένης τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ Δικαστήριον, τὸ θεμιτὸν μίσθωμα, ἀποφαίνεται δ' ἐπίσης, κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν καὶ ἄνευ παραπομπῆς εἰς τὸ Δι- καστήριον, καὶ περὶ τοῦ ἀναγκαιοῦντος ποσοῦ δι' ἀναγκαίας ἐπισκευὰς κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς μισθώσεως, μετὰ προηγούμενῃ αὐτοψίαν, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν τὴν γνωμο- δότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς καὶ ὀρί- ζων καὶ τὸν ἀναγκαιοῦντα χρόνον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐπι- σκευῶν ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ».

«5. Τὰς ἐπισκευὰς ταύτας, ἐν ἀρνήσει ἢ παραμελήσει ἐκτε- λέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθε- σμίας, δικαιούται νὰ ἐκτελέσῃ τὸ Δημοσίον μετὰ πρό- χειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, ἢ δὲ δαπάνη τῆς ἐκτελέσεως τούτων βεβαιούται ὡς δημοσίον ἔσοdon καὶ εἰσπράττεται διὰ παρακρατήσεως τῶν μισθωμάτων».

Ἄρθρον 27.

Τὸ ἄρθρον 31 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Διατάγματος τῆς 19 Νοεμβρίου 1932 «περὶ στεγάζσεως δημοσίων ὑπηρεσιῶν», ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἄρθρον 31.—1. Παρ' ἐκάστη Οἶκον. Ἐφορίᾳ συστά- ται Ἐπιτροπὴ, καθήκον τῆς ὁποίας εἶναι νὰ γνωμοδοτῇ :

α') ἐπὶ τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς ἐνδείκνυται συστέγασις δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν,

β') περὶ τῆς ἐνδείκνυμένης ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη πε- ριπτώσει λύσεως πρὸ πάσης διεξαγωγῆς δημοπρασίας παντὸς ζητήματος ὁσέως ἔχοντος πρὸς τὰς μισθώσεις ἰδιωτικῶν οἰ- κημάτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, ἥτοι περὶ τοῦ ἂν εἶναι ἐφικτὴ ἡ στέγασις ἐκάστης ὑπηρεσίας εἰς δημοσίον οἶκμα ἢ ἡ συστέγασις αὐτῆς μεθ' ἑτέρας ὑπηρεσίας στεγα- ζομένης εἴτε εἰς δημοσίον εἴτε εἰς μεμισθωμένον ὑπὸ τοῦ Δη- μοσίου οἶκμα, ἐν ἀρνητικῇ δὲ περιπτώσει περὶ τοῦ ἀναγκαι- οῦντος διὰ τὴν στέγασιν ἐκάστης ὑπηρεσίας καὶ ἀναλόγως τῶν πραγματικῶν αὐτῆς ἀναγκῶν χώρου τόσον εἰς τετραγω- νικά μέτρα ὅσον καὶ εἰς ἀριθμὸν δωματίων καὶ περὶ τοῦ πο- σοῦ, ὅπερ ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει δεόν νὰ τεθῇ ὡς ἀνώτατον ὅριον μισθώσεως καὶ

γ') περὶ πάσης δαπάνης, ἡ διάθεσις τῆς ὁποίας κρίνεται ἀναγκαία διὰ τὴν ἐπισκευὴν δημοσίων κτιρίων, ἐν αἷς στεγά- ζονται δημοσὶαι ὑπηρεσίαι, διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κτιρίων τούτων, διὰ τὴν ἐπίπλωσιν, καθαριότητα, φρουρίσιν, φωτισμόν, θέρμανσιν καὶ ὑδροληψίαν τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπηρεσιῶν».

«2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπαὶ ἀποτελοῦν- ται :

α') ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀριζομένου Πρωτοδίκου, εἰς ἃς δὲ πόλεις δὲν ἔδρῃσι Πρω- τοδικεῖον, ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ,

β') ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρω- τοῦ του,

γ') ἐκ τοῦ Νομομηχανικοῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὀριζομένου Δημοσίου Μηχανικοῦ, εἰς ἃς δὲ πόλεις δὲν ἔδρῃσι Νομομη- χανικός, ἐκ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ τῆς περιφέρειας καὶ

δ') ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς ὑπηρεσίας, διὰ τὴν στέγασιν, ἐπίπλωσιν κλπ. τῆς ὁποίας πρόκειται νὰ γνωμοδοτήσῃ ἡ Ἐ- πιτροπὴ, ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του. ἐφ' ὅσον δ' ἡ ὑπηρεσία αὕτη δὲν ἔδρῃ ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Οἴκου. Ἐφορίας καὶ δὲν καθίσταται ἐφικτὴ ἡ συμμετοχὴ τοῦ προϊσταμένου αὐ- τῆς ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ».

«3. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου Μηχανικοῦ δὲν εἶναι ἀπα- ραίτητος, ἐφ' ὅσον ἡ Ἐπιτροπὴ ἔδρῃσι εἰς πόλιν πληθυσμοὶ κατωτέρου τῶν 3.000 κατοίκων. Ὡσαύτως ἡ συμμετοχὴ τοῦ του δὲν εἶναι ἀπαραίτητος καὶ προκειμένου περὶ πόλεων πλη- θυσμοῦ οὐχὶ κατωτέρου τῶν 3.000 κατοίκων, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ ἑδρᾷ τῆς Ἐπιτροπῆς δὲν ἔδρῃσι Δημοσίος Μηχανικός».

«4. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ ὑπηρεσιῶν ἔδρευουσῶν ἐν Ἀ- θήναις, Πειραιεὶ καὶ τοῖς περιχώροις τούτων, α') ἀντὶ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Τμη- ματάρχης Στεγάζσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς τούτου ἢ ἕτερος Τμηματάρχης ἢ Εἰσηγητὴς τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, β') ἀντὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ τμηματάρχης τοῦ Ε' Τμη- ματος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων τοῦ Ὑπουρ- γείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς τούτου ἢ ἕτερος Τμηματάρχης ἢ Εἰσηγητὴς τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ γ') ἀντὶ τοῦ Νομομηχανικοῦ μετέχει τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τῶν Μηχανικῶν τῆς Ὑπηρεσίας Δημοσίων Κτημάτων, ὀρι- ζόμενος, μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑ- πουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«5. Τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ Ἐπιτροπῆς μετέχει ἀντὶ τοῦ Οἰ- κονομικοῦ Ἐφόρου ὁ προϊστάμενος τοῦ παρὰ τῇ Γενικῇ Διοι- κήσει Μακεδονίας Τμήματος «Κτηματικῶν Ὑποθέσεων Δη- μοσίου».

«6. Προκειμένου περὶ συστέγασεως πλείονων τῆς μῆδς δη- μοσίων ὑπηρεσιῶν εἰς τὸ αὐτὸ δημοσίον ἢ ἰδιωτικὸν οἶκμα ἐκ τῶν προϊσταμένων τῶν συστεγάζομένων ὑπηρεσιῶν μετέ-

χει τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ ἐπὶ ἰσοδύναμον ὁ ἀρχαιότερος ἐν τῷ τελευταίῳ βαθμῷ».

«7 Αἱ ὡς ἄνω Ἐπιτροπαὶ γνωμοδοτοῦσιν εἴτε οἰκοθεν εἴτε κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἴτε τῇ αἰτήσεϊ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἐνδιαφερομένης ὑπηρεσίας, αἱ δὲ γνωμοδοτήσεις δέον νὰ ὦσι πάντοτε λεπτομερῶς ἡτιτολογημένοι, ὑποκείμενοι ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν».

«8. Τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐπιτροπῆς μετέχει ὡς εισηγητῆς ἄνευ ψήφου εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ ἀπολοῦθου ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων, ὀριζόμενος, μεθ' ἑνὸς ἢ πλείονων ἀναπληρωτῶν, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, χρὴ δὲ γραμματέως αὐτῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῶν τοῦλάχιστον γραφέως α' τάξεως ὑπαλλήλων τῆς αὐτῆς Διευθύνσεως, ὀριζόμενος μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.»

«9. Εἰς τὰ μόνιμα μέλη τῆς ἐν Ἀθῆναις Ἐπιτροπῆς ἢ τοὺς ἀναπληρωτὰς τούτων παρέχεται ἀμοιβὴ δραχμῶν 200 κατὰ συνεδρίασιν, εἰς δὲ τὸν εισηγητὴν καὶ τὸν γραμματέα δραχμῶν 100 κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι τεσσάρων συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.»

Ἄρθρον 28.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ὁρισθῇ, ὅτι εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 513 τοῦ 1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (περὶ προμηθείας ἐπιπλῶν κλπ.) ἀποφαίνεται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τινὰς μόνον τῶν περιπτώσεων τούτων, θέλουσιν ἐφεξῆς ἀποφαίνεσθαι οἱ Γενικοὶ Διοικηταὶ ἢ οἱ Νομάρχαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Εἰδικαὶ καὶ μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 29.

1. Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἐπιτρέπεται ἢ ἐπὶ τῇ αἰτήσεϊ τῶν πρὸς οὗς ἢ παραχώρησις ἀκύρωσις τῶν οἰκείων παραχωρητηρίων διὰ τὰς ὑποβληθείσας 109 δηλώσεις κτημάτων κειμένων ἐν θέσει «Κορυθαλλῶν» ἢ «Ἁγιοὶ Ἀνάρχου» Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε διαπιστωθῇ, ὅτι οἱ πρὸς οὗς ἢ παραχώρησις δὲν ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τῶν παραχωρηθέντων κτημάτων. Μετὰ τὴν ἀκύρωσιν τῶν παραχωρητηρίων αἱ ὀφειλόμεναι δόσεις τοῦ τιμήματος ἐκπύονται, αἱ καταβληθεῖσαι δὲ τοιαῦται δὲν ἐπιστρέφονται.

2. Ἐφαρμόζεσθαι, ὅπως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τῶν οἰκ. ἐτῶν 1937—38 καὶ ἐπομένων ἐγγράφηται ἐκάστοτε ἡ δέουσα πίστώσις διὰ τὴν πρὸς τὸ Γαλλικὸν Δημόσιον πληρωμὴν φόρων ἐν γένει βαρυνόντων τὸ ἐν Μασσαλίᾳ ἀκίνητον ἰδιοκτησίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου (πρώην Καρούσου).

Ἄρθρον 30.

Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 43 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1179 (1938) Ἀναγκ. Νόμου (περὶ Νομαρχῶν) δὲν ἐφαρμόζεται διὰ τὰς Ἀθήνας, Πειραιᾶ καὶ περίχωρα τούτων.

Ἄρθρον 31.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 28)31 Ὀκτωβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ νόμου καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244 τοῦ 1936 Ἀναγκαστικοῦ νόμου δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων α') ἀπὸ 19)20 Νοεμβρίου 1935 (περὶ συστάσεως ὑπηρεσίας, ἐποπτείας καὶ συντηρήσεως τοῦ κτιρίου Παλαιῶν Ἀνακτόρων κλπ.) καὶ β') ὑπ' ἀριθ. 585 τοῦ 1937 προβλεπόμενων θέσεων.

2. Πᾶς διορισμὸς γενόμενος βάσει τῶν ὡς ἄνω νόμων τῆς 28)31 Ὀκτωβρίου 1935, τῆς 19)20 Νοεμβρίου 1935 καὶ ὑπ' ἀριθ. 244 τοῦ 1936 θεωρεῖται ὡς ἐξ ὑπαρχῆς ἀκύρωσις δικαιουμένων τῶν ὡς ἄνω ἀκύρωσις διορισθέντων νὰ προσληφθῶσι κατὰ προτίμησιν εἰς κενωθησόμενα ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὁμοιοδόχους θέσεις δι' ἀποφάσεως τοῦ παρὰ τῷ Πρωθυπουργῷ Ὑφυπουργοῦ.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐπιτρέπεται, ὅπως, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ καταρτισμοῦ πλήρους κτηματολογίου τῆς ἀντικείμενης εἰς τὸ Κράτος ἀκ.

νήτου περιουσίας, ἀνατίθεται, εἰς ὁρισμένας περιφερείας ἢ καὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, εἰς ἰδιώτας διατηροῦντας εἰδικὰ τεχνικά γραφεῖα, ἐπὶ τούτῳ δὲ συμβαλλομένους μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἢ ἐπιτόπιος ἐφαρμογῇ τῶν τίτλων τῶν διαφόρων κτημάτων, ἢ σύνταξις κτηματολογίου ἢ κτηματολογικῶν πινάκων καὶ ἢ ἐπὶ τύπου ὑπόδειξις πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Οἰκονομ. Ἐφόρους τῶν ἀντικείμενων εἰς τὸ Δημόσιον κτημάτων καὶ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

2. Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορισθῶσιν τὰ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θέλει ἀνατίθεσθαι ἡ ἐργασία αὕτη εἰς ἰδιώτας, εἴτε κατόπιν διαγωνισμοῦ εἴτε καὶ ἄνευ τούτου, τὰ τῶν ἀμοιβῶν τῶν μετὰ τοῦ Δημοσίου συμβληθησομένων ἰδιωτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθρου.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐπιτρέπεται ἢ διὰ Β. Διατάγματος, ἐφ' ἧς ἐκδιδόμενου, κωδικοποιήσις εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον τῶν περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων, προστασίας Δημοσίων Κτημάτων καὶ στεγασσεως Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν διατάξεων ὡς καὶ ἐν γένει διατάξεων ἀρμοδιότητος τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων. Ἡ κωδικοποίησις αὕτη θέλει λάβει τὸν ἀριθμὸν τοῦ παρόντος ἀναγκαστικοῦ νόμου. ἐπιτρέπεται δὲ κατ' αὐτὴν ἢ ἀλλαγὴ τῆς σειρᾶς καὶ ἀριθμησεως ἁρθρῶν, ἐδαφίων ἢ παραγράφων.

2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται, ὅπως διὰ τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου Βασ. Διατάγματος, ἐφ' ἧς ὅπως ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκδιδόμενου, πλὴν τῆς κατὰ τὰν ἀνωτέρω κωδικοποιήσεως τροποποιηθῶσιν α') αἱ διατάξεις περὶ ἐκμισθώσεως ἢ ἐκποιήσεως Δημοσίων κτημάτων μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον, τόπον καὶ χρόνον διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν, τὴν σύνθεσιν τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἐπιτροπῶν καὶ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν μελῶν αὐτῶν, τὴν δημοσίευσιν τῶν διακηρύξεων, τὸν τρόπον καὶ τὰς προθεσμίας κοινοποιήσεως τῶν ἐγκρίσεων, τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἐνεργούνται τελειωτικαὶ δημοπρασίαι καὶ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς διεξάγονται αὗται, τὰς παρεχομένας γενικῶς διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὰς δημοπρασίας καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως ἐγγυήσεις, τὰς ἐπιβάλλομένας κυρώσεις ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως τοῦ πλειοδότου, μισθωτοῦ ἢ ἀγοραστοῦ πρὸς τὰς ἀναληφθείσας ὑπ' αὐτοῦ ὑποχρεώσεις καὶ τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἐπιβάλλονται αὗται καὶ β') αἱ διατάξεις περὶ μισθώσεως ἰδιωτικῶν οἰκημάτων πρὸς στέγασιν δημοσίων ὑπηρεσιῶν μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὸν τρόπον παραλαβῆς τῶν αἰτήσεων, τὰς προθεσμίας ἐπισκέψεως τῶν οἰκημάτων καὶ τὸν τρόπον κοινοποιήσεως τῶν ἐκθέσεων καταληλότητος.

3. Μετὰ τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τροποποιήσεις, ἐφ' ὅσον αὗται ἤθελον γίνεσθαι δι' ἰβίου Β. Διατάγματος, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἐπαναληφθῇ ἐφ' ἧς ἢ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου κωδικοποιήσις κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

Ἄρθρον 34.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δημοσίευσέως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 24 Δεκεμβρίου 1938.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 28 Δεκεμβρίου 1938.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ